

МѢЦЯ ФЕВРУАРІА, БЖ Д-Н ДЕНЬ.

* * *

ПАМЯТЬ ИЖЕ БО СТЫХЪ
ОЦА НАШЕГО ЯКОВА,
СЕДМАГО АРХІЕПІПА СЕРБСКАГО.

МЕСЕЦА ФЕВРУАРА, У 4. ДАН.

* * *

(С)ПОМЕН МЕЦУ СВЕТИМА
ОЦА НАШЕГ ЯКОВА,
СЕДМОГ АРХИЕПИСКОПА СРБСКОГ.

МѢСЯЦЪ ФЕВРУАРІА, ВЪ Д-Н ДЕНЬ.

ПАМЯТЬ НЪЖЕ ВО СТЬХХ ОЦА НАШЕГѦ ІАКОВА,
СЕДМАГО АРХІЕПІСКА СЕРБСКАГО.

[Службѣ прѣвнаго ісидора пилдѣиота поэмъ на повечерѣи,
или ѡставлѣемъ.]

НА ВЕЛИЦѢЙ ВЕЧЕРНИ.

Поэмъ: Блженъ мужъ: ѧ-н антифѡнъ.

На Гдѣ, возвѣхъ: стѣхѣры, на ѧ:

Прѣздника ѣ, гласъ ѧ. Самогласны:

Глголи, сѹмѡне, * когò ногò на рѣкѣ въ цркви радешнѣа; * комѣ
зовѣши и вопіѣши: * нынѣ свободѣхѣа, видѣхѣа во спса моего; * сѣй
ѣсть ѡ дѣы рождѣнѣа: * сѣй ѣсть ѡ бга бгѣа слѡво, * воплоћвѣнѣа насъ
ради и спсѣи члѣѣка, * томѣ поклонѣмѣа.

Прѣмѣи, сѹмѡне, * ѣгоже подъ мрѣкомъ мѡисѣи законополагѡща
провѣдѣа въ сѣнѣа, * млнца бѣвша, законѣа повинѣющѣа. * сѣй
ѣсть законѣа глголавѣи, * сѣй ѣсть во прѣрѡцѣхъ речѣннѣи, *
воплѣћвѣнѣа насъ ради и спсѣи члѣѣка, * томѣ поклонѣмѣа.

Прѣидемъ и мы, * пѣсньми вѣтвенными хрѣта оѹсрѣщемъ * и
прѣимемъ ѣгò, ѣгоже спсѣнѣе сѹмѡнъ видѣа. * сѣй ѣсть, ѣгоже
дѣдъ провозвѣстѣи, * сѣй ѣсть во прѣрѡцѣхъ глголавѣи, * воплоћвѣнѣа
насъ ради и законѣа вѣщѣавѣи, * томѣ поклонѣмѣа.

МЕСЕЦА ФЕБРУАРА, У 4. ДАН.*¹

**(С)ПОМЕН МЕЂУ СВЕТИМА ОЦА НАШЕГ ЈАКОВА,
СЕДМОГ АРХИЕПИСКОПА СРБСКОГ.**

[Службу преп. Исидора Пелусиота појемо на Повечерју,
или изостављамо.]

НА ВЕЛИКОЈ ВЕЧЕРЊИ.

Певамо: Блажен (је) човек ... 1. антифон.

На Господе, завапих ... стихире, на 8:

Празника 3, глас 1. Самогласне:

Речи, Симеоне, * кога [то] у храму носиш на рукама и радујеш се? * Кога [то] узвикујеш и кличеш: * „Сада сам ослобођен, јер видех Спас[итељ]а мо(је)га? * Ово је Онај, који се од Дјеве родио; * Ово је Онај, [који је] од Бога, Бог-Логос; * [Онај] који се нас ради оваплотио да би човека спасао, * Њему се поклонимо“.

Прими Симеоне, * Онога кога је Мојсеј на Синају у [при]мраку провидео [као] Законопологача; * [Онога] који је Дет(енц)е постао и Закону се повиновао. * Ово је Онај, који је кроз Закон говорио; * Ово је Онај, о Кога се кроз пророке казивало; * [Онај] који се нас ради оваплотио да би човека спасао, * Њему се поклонимо.

Ходимо и ми, * песмама побожним Христа сусретнимо, * и прихватимо Њега, чије је спасење Симеон видео. * Ово је Онај, кога је Давид навестио; * Ово је Онај, који је кроз пророке говорио; * [Онај] који се нас ради оваплотио и кроз Закон се [об]јавио, * Њему се поклонимо.

¹* (с)помен светитеља Јакова, седмог архиеп. Србског, пада 3. фебруара, али га због празника св. Симеона и Ане преносимо на следећи дан. (С)помиње се и у Сабору србских просветитеља и учитеља 30. августа (одн. 2. недеље септембра по новом календару).

И светитеља 5, глас 4.

Подобан: Као храбра ...

Диван је Бог у светима Својим,^{2*} * који их из нараштаја у нараштај јавља, * и [према] народу је своме благонаклон,^{3*} * тако и овог светитеља, * оца нашег Јакова, * на престо светог Саве постави, * да Црквом Његовом прав[илн]о управља; * и лепотом свештених врлина украси, * да народ Његов у науци Божанској васпитава, * и да се за земљу Србску непрестано моли.

Борче против нереди неклонули, * и духовног прегнућа делатниче неуморни; * првосветитељу, смиреноумља испуњени, * и наставниче, благонаравношћу улепшани; * властеле и властели[чи]ћ̄а^{4*} мудри прекоритељу, * себара и меропаха^{5*} дарезљиви родитељу; * архипастиру Србски, Јакове богомудри, * не престај да се молиш за нас пред Господом.

Небеских двор(ов)а становниче, * и земаљских душа брижниче: * који на паству своју милостивно погледаш, * и прозбе њене чедољубиво примаш; * и очи своје свагда за њу ка Господу подижеш, * и за свако добро њено се молиш; * научи и нас, првојерарше, оче Јакове, * да на небесима ризницу стичемо, * и (да) небеску славу пре свега иштемо.

Успојмо, браћо, празнична певања, * светло торжествујућ(и) о (с)помену светитељском, * угодника Божијег Јакова слаткопесмено ублажавајућ(и), * и (к) њему усрдну молитву узносећ(и): * да се ублаготворе окорела срца наша, * и да се просветле [н]омрачене очи наше; * тако да Господа чистосрдачно примимо, * и да Га јасно созерцавамо.

Габор светих јерараха Србских, * данас се на небесима заједно весели, * примајућ(и) у своју дружину још једног духоносног благородника; * а на земљи га најсветија Патријаршија Пећска опева, * и чеда своја сазива на прослављање (с)помена му међу светима, * и на благодарење Богу за велике милости, * којих нас је кроз оца нашег Јакова удостојио.

Слава ... глас 6:

^{2*} Пс. 67,36а.

^{3*} Пс. 149,4.

^{4*} виши друштвени сталежи у средњовековној Србији.

^{5*} нижи друштвени сталежи у средњовековној Србији.

Стѣйшаа црѣкве сѣрбскаа, * свѣтлостію днесь велією ѡблнстѣннаа, * лнкѣи ѡ приспѣвшеи пѣмѣти первосѣитѣла своегѡ: * жнческаа лѣуре, * царевѣнчѣннаа ѡ седмоврѣтѣннаа,*⁶ * прѣзднствомъ ѣгѡ возрѣдѣна * пріемлющи стекѣющнхъ на сѣитѣльское торжествѡ: * стѣдннческаа лѣуре, * стѡсѣмѡн[ов]скаа ѡ стѡсѣвскаа, * бл҃гохвѣальными пѣсньми воспрѣднѣи бл҃годѣтелѣ ѡ попечнтелѣ своегѡ: * пѣцьскаа патрїархїе, * стѡпріемнаа ѡ стѡхраннтельнаа,*⁷ * рѣдѣна ѣще ѣднномѣ оѹчастннкѣ сѣрбскагѡ собѡра сѣитѣльскагѡ: * храмы стѣи ѡ сѣенныа ѡбнтелн, * совокѣплѣнїа прѣзднѡлѡбѣнаа ѡ мнѡжествѣ бл҃гоговѣннаа, * бл҃гѣтїю стѣгѡ дѣа бл҃госѡбрѣннаа, * сѣрбскнхъ земѣлѣ стѣйшаго архїеѣкпа, * ѡцѣ сегѡ нашегѡ іакѡва соглѣенѡ прослѣвнтелѣ, * ѡ хрѣстѣ бл҃гѡ, бл҃годѣтелю нашегѡ, * того рѣдн достѡннѣ хвалѣ прннесїтелѣ, * крѣпостѣ во мѣтѣвами ѣгѡ намъ подавѣетѣ, * ѡ лѣдн своѣ мнромъ бл҃гѣветѣ.

И нынѣ, прѣздннка, глѣсѣ тѡйже. [Іѡанна монаха]:

Да ѡверзетѣ двѣрь нѣнаа днесь: * безначѣльное бо слѡво ѡчѣе, * начѣло прїемъ подѣ лѣтѣ, * не ѡстѣплѣ своегѡ бжѣтѣлѣ, * ѡ дѣы іакѡ мѣнецѣ четѣредѣсѣтѡднѣвенѣ, * мѣрїю вѡльнѣ прнноснтелѣ вѣ црѣковѣ закѡннѣ: * ѡ сегѡ на рѣкн прїемлетѣ стѣрецѣ, * ѡпѣстн, зѡвнн, рабѣ, вѣлѣко, * ѡбо ѡчи моѡ вндрѣстѣ сѣенїе твоѡ. * прншѣднн вѣ мнрѣ сѣстн рѡдѣ члѣвѣчѣ, * гдн, слава тебѣ.

Входѣ. Прокїменѣ днѣ. И чтѣнїа ѣ сѣитѣльскаа.

На лїтїн: стїхїра храма [ѣще хѡщешн]:

И стїхїры прѣздннка, самоглѣсны: Глѣсѣ ѣ. [Іѡанна монаха]:

Днесь дрѣвле мѡвѣсею вѣ сїнанѣ закѡнѣ подѣвнн, * закѡнннмъ повнндетѣ велѣнїемъ, * насѣ рѣдн, іакѡ мѣрдѣ, по намъ бѣвѣ. * нынѣ чнстнн бл҃гѣ, іакѡ ѡтрѡчѣ стѡ, * лѡжеснѣ развѣрзѣ чнстнн, себѣ самѡмѣ іакѡ бл҃гѣ прнноснтелѣ, * закѡнннмъ клѣтѣкѣ своѡждѣа, * ѡ просѣцїѣа дѣшы нашѣ.

Глѣсѣ ѣ. [Андрѣа пнрра]:

⁶* наше новокованице, изведена од тога што су се у Жичи помазивали (венчавали на царство) Србски краљеви и цареви; ннх укупно седам (коликѡ је и врата на њѡ), по народном предању.

⁷* наша новокованица, изведена од тога што је манастир Пеѣске Патријаршїе прнмїо у себе и чува кивѡте и мошти мнѡгнх Србскнх прѡсѡетнтелѣа – архїеѣсѡпа и патрїарѡа.

Најсветија Цркво Србска, * светлошћу данас великом
 Облистана, * ликуј о приспелом (с)помену првосветитеља
 свога; * Жичка лавро, * царовенчана и седмовратна, * празником
 његовим се обрадуј * примајућ(и) оне који се стичу на светитељско
 торжество; * Студеничка лавро, * Светосимеон(ов)ска и Светосавска,
 * доброхвалним песмама успразнуј добротвора и брижника свога; *
 Пећска Патријаршија, * светопримна и светочуварна, * радуј се још
 једном учеснику Србског сабора светитељског; * храмови свети и
 свештене обитељи, * скупови празникољубни и мноштва
 доброверна, * благодаћу Светог Духа Богосабрана, * Србских земаља
 најсветијег архиепископа, * оца овог нашег Јакова сагласно
 прославите, * и Христу Богу, Добротвору нашем, * због њега достојну
 хвалу принесите, * јер нам снагу молитвама његовим даје, * и народ
 свој миром благосиља.*⁸

И сада ... **Празника, глас исти. [Јована монаха]:**

Да се данас отвори двер небеска, * јер се безпочетни Логос Очев, *
 који почетак прими у времену, * не одступајућ(и) [од] свог
 Божанства, * од Матере Дјеве као Дет(енц)е 40-одневно *
 [добро]вољно доноси у храм по Закону, * и на руке Га прима старац
 узвикујућ(и): * „Отпусти, слугу [свога], Владико, * јер очи моје видеше
 Спасење Твоје. * Господе слава Т(еб)и, * који си дошао у свет да
 спасеш род човечији.

Вход. Прокимен дана. И 3 читања светитељска.

На Литији: стихира храма [ако хоћеш];

И стихире Празника, самогласне:

Глас 1. [Јована монаха]:

Данас Онај који у давнини Мојсеју на Синају Закон дао, * [сам] се
 повинује Законским заповестима, * нас ради, као милосрдан,
 постав(ши) као ми. * Сада чисти Бог, као Дет(енц)е свето, * бедра
 отворив(ши) Чисте, себи се самом као Бог приноси, * [од] клетве
 Законске [нас] ослобађајућ(и), * и душе наше просвећујућ(и).

Глас 2. [Андреја Пир[ског]а]:

⁸* ср. Пс. 28,11.

Бмѹже вѣшнїи слѹжителїе съ трѣпетомъ молатца, * долѹ нѣнѣ сѹмевѣннѣ вѣщными рѹками прїемъ, * бѣа члѣвѣкомъ соединїтца проповѣда, * и члѣвѣка нѣна бѣа вїдѣи, * ѿлѹчѣсѣ сѹщнхъ на землї радостнѣмъ взывѣше: * иже во тьмѣ сѹщымъ не вечернїи свѣтѣ ѿкрывѣи, * гдїи, слава тебѣ.

Стїхїры стїтелеа, гласъ г:

Прїидїте днѣсь, вѣрнѣхъ собранїа, * сококоплѣшесѣ во стѣбїа храмы, * воспоїмъ срѣтѣнїйскѣа попразднствѣннаѣ пѣнїа, * и вкѹпѣ совершїмъ стїтѣльскѣа послѣдованїа, * пѣсньми бл҃гострѣбными хвалѣще: * въ іерарсѣхъ сѣрвскнхъ просїѣвша, * іакѡва, архїеїпѣа ѿтнѣнша, * ѡбїднмыхъ оутѣшенїе и ѡслоблѣмыхъ застѹплѣнїе, * землї сѣрвскїа похвалѣнїе, * и всегѡ рѡда нашегѡ оѹдобренїе: * всемлѣтнѣаго бѣа недремѣннѣа молаца, * намъ, празднолюбѣемъ твоїмъ даровѣти: * мїръ и вѣлїю млѣть.

Гласъ д:

Бз домѹ бжїи процѣлѣз ѣсї іакѡ бл҃гоплодовїтѣа мѣслина, * плоды добрыми испѡлнѣхъ вѣтѣви своѡ: * и множествомъ добродѣтелей оѹкрасївѣсѣ, * ѡчестѣлѣ своємѹ свѣтлѣмъ возейѣлѣз ѣсї, * и всѣ ѡкрѣстнѣа ст҃ранї ѡблїстѣлѣз ѣсї: * за трѹды своѡ воздадѣ ти сѣа достѡннаѣ мзда, * и вхѡдѣ въ неѣснѣа ѡбїтѣли. * и дѣже, сїенноначѣльнїче іакѡве, * хрїстѹ бѣлѣ всегдѣ молисѣ, * намъ, чѣдѡмъ твоїмъ даровѣти: * кѣ бѣлѣ примїренїе и междоѹбѣное бл҃говолѣнїе.

Гласъ ѣ:

Радѹсѣа, іакѡве всебл҃женне, * стїтелей сѣрвскнхъ великое оѹкраснѣнїе, * догмѣтѡвѣа цр҃ковнѣхъ и звѣстнѡе оѹтверждѣнїе, * немоцнѣхъ поможѣнїе и скорбѣцнхъ оутѣшенїе, * млѣтвеннїче теплѣи въ нѹждахъ сѹщымъ, * тьмѹ житѣйскѣаго малодѹшїа разгонѣи, * и кѣ неѡбѹреѣаемѡмѹ прїстѣннѣмѹ сїенїа * млѣтѣами своїми настаѣлѣи. * тѣмъ, сїенночлѣннїче іакѡве, * гдѹ бѣлѣ прїснѣмъ молисѣ, * намъ, сродннѣкомъ твоїмъ даровѣти: * въ вѣрѣ ѡчестѣнїи бл҃гостѡнїе * и ѿ всѣкнхъ бѣдѣа и зѣблѣнїе.

Гласъ х:

Нога Кому се горе служитељи с трепетом моле, * сада доле Симеон у овештале руке прима, * [као] Бога који се с људима сјединио исповеда, * и небеског Бога [као] човека гледа; * растављајућ(и) се [од] овог земљаљског, радосно кличе: * Господе, слава Теби, * који онима у тами невечерњу светлост откриваш.

Стихире светитеља, глас 3:

Ходите данас, сабрања верних, * сакупив(ши) се у свете храмове, * успојмо Сретењска попразнична певања, * и уједно с(а)вршимо светитељска последовања, * песмама благостројним хвалећ(и): * међу јерарсима Србским просијалог, * Јакова архиепископа најчаснијег, * онеправђених утеху и злостављаних заштиту, * земље Србске похвалу, * и свега [на]рода нашег улепшање: * који свемилостивог Бога недремв(љ)иво моли, * да нама, празникољубцима твојим дарује: * мир и велику милост. **Глас 4:**

У дому Божијем си процвао као веома плодна маслина, * плодовима добрим испунив(ши) гране своје; * и мноштвом врлина украсив(ши) се, * отаџбини својој си светло засијао, * и све (си) околне земље облистао; * за труд(ов)е твоје даде ти се достојна плата, * и улазак у небеске обитељи. * Тамо, свештеноначалниче Јакове, * Христу Богу свагда моли се, * да нама, чедима твојим дарује: * мир с Богом и добру вољу међу собом. **Глас 5:**

Радуј се, Јакове свеблажени, * светитеља Србских велико украшење, * догмата Црквених сигурно утврђење, * немоћних помоћи и невољних утехо; * молитвениче топли онима у тескобама, * који таму животног малодушја разгониш, * и ка небурном пристанищу спасења * молитвама својим водиш. * Зато, свештенотајниче Јакове, * Господу Богу увек моли се, * да нама, с[уна]родницима твојим дарује: * у вери отачкој добро стајање * и од свак[акв]их беда избављење. **Глас 6:**

Гветитељу Божији, оче Јакове, незаборавни, * главо преосвештена и свирало духовна, * отачких предања недрем(љ)иви чувару, * и Црквених правила брижљиви држатељу; * монахујућих веома искусни управитељу, * и невољних топли утешитељу; * моли се једнако пред Господом, * да се и ми, поштоваоци твоји, * од св(ак[акв])их напада(ја) вражијих избавимо * и да се благоугодни пред Њим нађемо. **Глас 7:**

Похвалама благоспесменим, о! верни, * ходите, ублажимо светитеља Јакова, * првојерарха Србског и пастира великог, * јер се из(а)браним сасудом Светога Духа начини, * и отуда се пријатељем Божијим назва, * и сабору се светих отаца приложи; * а сада се моли за мир и добре дане [на]роду нашем, * за победу над непријатељима и опстанак, * напредак у вери и добар успех у свему. **Слава ... глас 8:⁹**

Ходите данас, сабори Србски, * побожна мноштва монаха и мирјана, * саберимо се о (с)помену великог светитеља * Јакова архиепископа Србског и оца нашег, * и принесимо му благопохвална певања и песмена плетења: * славећ(и) уистину тачног управитаља сваког дела законског предања, * и доброг ревнитеља пре њега бивших светитеља * у свему добром што виде код њих, * и како се свако од њих трудио на умножењу богоданих таланата; * подвижника који у сваком добром делу не (о)слаби, * и делатника који ка већем савршенству неуморно усходи, * часно и праведно животујућ(и), * и у добрим подвизима ходећ(и), * неповређено хришћанско учење чувајућ(и), * и црквене уставе у непоколебивом утврђењу држећ(и), * и у доброј нади спасења пребивајућ(и); * који и многе друге трудове у дане своје положи и принесе, * престо светитеља Саве шест година придржавајућ(и); * и свето живот свој у Господу завршив(ши), * збору се од Бога признатих^{*10} архијереја прибр[о]ја. * Стога, (с)помен му светло празнујућ(и), * и у молитвама име му зазивајућ(и), * Христа Бога који га прослави молимо: * да нам његовим молитвама, * дарује мир и велику милост. **И сада ... Празника, глас исти [Андреја Критског]:**

^{9*} при састављању коришћени делови кратког житија, издање: „Данилови настављачи (Данилов ученик, други настављачи Даниловог зборника)“, приредио проф. д-р Гордон Мак Данијел (данашња језичка верзија: проф. д-р Лазар Мирковић), Просвета и ССК, Београд 1989. г. стр. 124.

^{10*} ср. Мт. 10,32; Лк, 12,8.

Иже на херувимѣхъ носимый * и пѣваемый ѿ серафимъ, * днесь въ бжтвенное стїилице по законѣ приносимъ, * на старческихъ ѣакъ на прѣтѣхъ седѣтъ рѣкаѣхъ: * и ѿ іосифа пріемлетъ дары бѣгоушнѣхъ, * ѣакъ испрѣдъ горлицницъ, несквернѣю црковь, * и ѿ ѣзѣвѣхъ новозерѣнныа люди: * голубина же двѣ птенца, * ѣакъ начальниахъ вѣтхаго же и новаго. * ѣже къ немѣ ѡбѣщаніа сѣмѣнѣхъ конѣцъ пріемъ, * блѣвѣ дѣлѣ мрїю бѣлѣ, * стрѣтѣй образы ѣже ѣзъ неѣ провозгласи, * и ѿ негѣ прошаше ѡпѣщеніа, копіа: * нынѣ ѡпѣсти ма, вѣко, * ѣакоже прѣжде возвѣсти ми: * ѣакъ видѣхъ тѣ, перковѣчнаго свѣта, * и спѣа гдѣа хрѣтонменитымъ людемъ.

На стїхѣхъ: стїхирѣ, гласъ вѣ.

Пѣ: Дѣме ѣвфрѣдовъ:

Дѣмъ стѣаго дѣа и стѣлпѣ правослѣвіа, * стѣителѣмъ блѣгопохвалѣніе * и сѣенникѣмъ блѣгодѣрашеніе: * ѣакѣа архіепѣкѣа днѣсѣ восхвалѣмъ, * и пѣмѣтѣ ѣгѣ прослѣвимъ.

Стїхъ: Сѣенницы твоѣ ѡблекѣтѣа въ правдѣ, * и прѣвнѣи твоѣ возрадѣютѣа.

Дѣмъ млѣтѣй неѣскѣднѣхъ ѣсѣ, * и сокровѣнице неѣзчерпѣемѣхъ щѣдрѣтѣхъ: * ѣхже всѣгда сподобѣемѣа, * млѣтвами твоѣми ко гдѣ, * ѣакѣе прѣвѣщеніе и прѣсноблѣженіе.

Стїхъ: Чѣтна предъ гдѣемъ * смѣрть прѣвнѣхъ ѣгѣ.

Дѣмъ тѣтѣми не подкѣпѣемъ ѣсѣ, * и блѣго крадѣбѣми не вѣосхищѣемѣе: * крѣпѣкое ѡгражденіе и на врагѣ ѡдолѣніе, * ѣакѣе, іерѣрше къ бѣ блѣгопрѣятѣе.

Глаѣа, гласъ тѣѣже:

Дѣме бѣговѣнчѣннѣхъ и бѣгопрослѣвленнѣхъ сѣрѣвскѣхъ глаѣвъ, * нынѣ дѣлѣкѣи и веселѣа, * ѣбо прѣспѣ всѣчѣтноѣ стѣитѣльскѣе торжѣствѣ * бѣгонѣсѣа ѣакѣа, архіепѣкѣа сѣрѣвскѣа, * добродѣтельми и блѣгодѣанѣми своѣми тѣ ѡукрашѣа: * люди же твоѣ на пѣтъ бѣговѣдѣніа блѣгонастѣавнѣа, * и ѣакъ неѣвѣстѣ всѣакою добротѣю прѣдѣкрашенѣю ко хрѣстѣ и звѣдѣа. * тогѣ млѣтвами, ѣакъ млѣдѣ, * спѣи, гдѣи, и помѣлѣи дѣшѣ нашіа.

И нынѣ, прѣздника, гласъ тѣѣже. [Гѣрманѣво]:

О нај кога носе херувими * и кога [о]певају серафими, * данас се у Божанско светилиште по Закону доноси, * на старачким рукама као на престолу седи, * и од Јосифа богоприличне дарове прима: * пар грлица, као нескверну цркву * и од незнабожаца новоиз(а)брани народ: * два голубића,^{*11} као Началник и Старог и Новог [Завета]. * [а] Симеон обећање краја свога примив(ши), * благосиљајућ(и) Дјеву Марију Богородицу, * наговештава јој видове страдања Онога који је од Ње, * а од Њега моли отпуст, вапијућ(и): * „Сада ме отпусти, Владико, * као што си ми раније објавио, * јер видех Тебе, првовечну Светлост, * и Спас[итељ]а и Господа Христоимен(ит)ог народа“.

На стиховње: стихире, глас 2.

Подобан: ДOME Евфратов ...

Дом Светог Духа и стуб Православља, * светитељима добру похвалу * и свештеницима добри украс; * Јакова архиепископа данас усхваљимо, * и (с)помен му прославимо.

Стих: Свештеници ће се Твоји обући у правду, * и преподобни ће се Твоји обрадовати.^{*12}

Дом (је)си неоскудних милости, * и ризница неизцрпних милосрђа; * којих се свагда удостојавамо, * молитвама твојим пред Господом, * Јакове преосвештени и увек блажени.

Стих: Часна је пред Господом * смрт преподобних Његових.^{*13}

Дом (је)си који лопови не поткопавају, * и благо које крадљивци не отимају; * моћна ограда и пред непријатељима одољење, * Јакове, јерарше пред Богом добро примљени. **Слава ... глас исти:**

Доме Боговенчаних и Богопрослављених Србских глава,^{*14} * сада бликуј и весели се, * јер приспе свечасно светитељско торжество * богоносца Јакова, архиепископа Србског; * који те врлинама и добротинствима својим украси, * а народ твој на пут Богопознања добро упути, * и као невесту сваком лепотом преукрашену пред Христа изведе. * Његовим молитвама, као милосрдан, * спаси, Господе, и помилуј душе наше. **И сада ... Празника, глас исти. [Германово]:**

^{11*} Лк. 2,23-24.

^{12*} Пс. 131,9.

^{13*} Пс. 115,6.

^{14*} мисли се на манастир Жичу као место где су се помазивали (крунисали) Србски краљеви и цареви.

Днесь сѹмешнѹ на рѹки гдѣ славы прїемлетѹ, * ѿгѹже подѹ мрѹкомѹ
 пѣрѹѣ мшѹсѣй вѣдѣ, * на горѣ сїнаѣстѣй скрѣжѣли даюца ѿмѹ. *
 Сѣй ѿстѹ, ѿже во прѣрѣцѣхъ глѣболѣи, * ѿ закона тѹворѣцѹ: * сѣй ѿстѹ,
 ѿгѹже дѣдѹ возѹѣцѣлетѹ, * ѿже всѣмѹ стрѣшнѣи, * ѿмѣѣи вѣлію ѿ
 богѣтѹю мѣтѹ.

На блѣвенїи хлѣбшвѹ: тропѣрь сѣнїтелѹ, глѣсѹ ѿ:

Врѣтѣстїю, смїренїемѹ ѿ блѣготѹворѣнїемїи прѣїѣлѹ ѿсї, * ѿ прѣтѣлѹ
 сѣнїтелѹ сѣкѹкѹ добродѣтельмїи мнѣгїи оѹкрасѣлѹ ѿсї, * ѿѣ
 іакѹѣ, прїенѣпѣмѣтнѣ, * црѣковѹ сѣрѣскѹю іакѹ добрѣи кѣрмѣи мѹдрѣ
 ѿсправлѣлѹ ѿсї, * хрѣмы бжїѣ возѹвїзѣлѹ ѿ ѹбнѣвлѣлѹ ѿсї, * ѹ
 мѣнѣстѣрѣхъ же ѿ мѣнѣстѣшвѣщнѣхъ добрѣ попечѣнїе ѿмѣлѹ ѿсї: * тѣмѹ
 ѿ мѹдѹ прѣдѹѹѹ тѹвѣнѣхъ ѹ гдѣ вѣспрїѣлѹ ѿсї, * ѿ на нѣсѣхъ сѹ лїкїи
 іерѣрѣшѣскїи вѣселѣлѹ ѿсї, * сѹ нїмѣже нѣпрѣстѣннѣ мѣлїшнѣ ѹ дѹшѣхъ
 нѣшнѣхъ. [Дѹкѣждѹ.]

ѿ тропѣрь прѣзднїкѹ, глѣсѹ тѣѣже:

Рѣдѣсѹ, блѣтнѣлѹ бѣѣ дѣѣ, * ѿзѹ тѣбѣ во вѣзїѣ сїнѣцѣ прѣвѣдѹ, *
 хрѣтѣсѹ, бгѣ нѣшнѹ, * прѣсѹѣцѣлѣи сѹщнѣмѹ во тѣмѣ: * вѣселѣсѹ ѿ тѣи,
 стѣрѣѣ прѣвнѣи, * прїемнѣи во ѹбѣтѣи вѣбѣдїтелѹ дѹшнѹ нѣшнѣхъ, *
 дѣрѣщнѣгѣ нѣмѹ вѣскрѣнїе. [Ѣдїнождѹ.]

НА ѹТРЕНИ.

На бгѣ, гдѣ: тропѣрь прѣзднїкѹ, глѣсѹ ѿ:

Рѣдѣсѹ, блѣтнѣлѹ бѣѣ дѣѣ:

Тропѣрь сѣнїтелѹ Ѣѹцїи, глѣсѹ ѿ:

Правѣслѣвїѣ настѣвнїчѣ, * блѣгѣстїѣ оѹчѣлїю ѿ ѣтѣтѣи, * вѣселѣннѣмѹ
 сѣѣтїлїннѣчѣ, * ѣрѣіерѣсѹѹ бгѣѣхнѣвѣннѣе оѹдѣвѣрѣнїе, * іакѹѣ прѣмѹдрѣ,
 * оѹчѣннѣмїи тѹвѣннѣи вѣлѣ прѣсѣѣтїлѹ ѿсї, * цѣвнїцѣ дхѣвнѣмѹ: * мѣлї хрѣтѣ
 бгѣ * сїѣстїсѹ дѹшѣмѹ нѣшнѣмѹ.

Слѣвѣ: тропѣрь сѣнїтелѹ, глѣсѹ ѿ:

Врѣтѣстїю, смїренїемѹ ѿ блѣготѹворѣннѣмїи:

ѿ нѣнѣѣ, прѣзднїкѹ.

Данас Симеон на руке прихвата Господа славе, * Кога је пређе Мојсеј у [при]мраку видео, * када му је на Гори Синајској таблице давао; * Ово је Онај који је кроз пророке говорио, * и [који је] Творац Закона; * Ово је Онај Кога је Давид наговештавао; * Онај који је свима диван, * [и] који има велику и богату милост.

На благосиљању хлебова: тропар светитеља, глас 1:^{*15}

Кротошћу, смирењем и добротинствима си просијао, * и престо светитеља Саве си врлинама многим украшавао, * оче Јакове, незаборавни; * Црквом Србском (си) као добри крманош мудро управљао, * храмове Божије (си) подизао и обнављао, * а о манастирима и монаштву (си) се добро старао; * зато си плату за труд(ов)е своје од Господа примио, * и на небесима (си) се са зборовима јерарашким населио, * и с њима се непрестано молиш за душе наше. [Два пута.]

И тропар Празника, глас исти:^{*16}

Радуј се, благодатна Богородице Дјево, * јер из тебе засија Сунце правде, * Христос, Бог наш, * просвећујућ(и) оне [који су] у тами; * весели се и ти, старче праведни, * који си примио у наручје Ослободитеља душа наших, * који нам дарује Васкрсење. [Једном.]

НА ЈУТРЕЊУ.

На Бог (је) Господ ... тропар Празника, глас 1:

Радуј се, благодатна Богородице Дјево ...

Тропар светитеља општи, глас 8:

Православља наставниче, * побожности и чистоте учитељу, * Васељене светиониче, * архијереја богонадахнуто украшење, * Јакове премудри, * учењима си твојим све просвет(л)ио, * свирало духовна; * моли Христа Бога * да спаси душе наше.^{*17}

Слава ... тропар светитеља, глас 1:

Кротошћу, смирењем и добротинствима ...

И сада ... Празника.

^{15*} састављен заједно са кондаком 14. и 15. септ. 2017. г., а минимално доредигован 8. апр. 2020. г.

^{16*} редакција превода од 15. фебр. а 1995. г. Сретењског тропара (урађена почетком марта 2020. г.).

^{17*} по угледу на Теодосијеву Службу свт. Сави I архиеп. Србском, на Јутрењу дајемо и овај општи тропар светитељу.

По ѧ-мъ стѣхословѣн: сѣдѣленъ, гласъ г.

Пѣ: Бжтвеннымъ вѣры:

Стѣхословѣнъ цркви гавнѣла єси, * и оутвержденіе блгочтѣа быль єси: * блговозлюбленне ѿче іаквѣ, первоствителю єрвскій: * правожитіемъ своімъ всѣмъ западнымъ концѣмъ ѡсѣлѣ єси, * и правосудіемъ къ срѣцамъ людѣи своіхъ прилѣпѣла єси: * нынѣ же къ хрѣсту блгу дерзновенноу мѡлишиєа * ѡ спсѣніи душъ нашіхъ. [Дважды.]

Слава, и нынѣ, праздника, гласъ тойже.

Пѣ: Красотѣ дѣства твоего:

Вдѣбы тѣа воплощенна, хрѣте, * радѣла подѣтъ сѣенный сѣмѣонъ, * нынѣ ѡпшѣиши, копѣа, раба твоего, вѣко: * анна же непорочнаа пррочица и славаа * нынѣ исповѣданіе и пѣніе приносѣтъ тебѣ. * мы же, жнзнодѣвче, копѣемъ ти: * слава тѣакъ блгволившемъ.

По в-мъ стѣхословѣн: сѣдѣленъ, гласъ г.

Пѣ: Совезначальное слово:

Всѣмъ црктвенное цркви оукрашеніе, * и блголѣпноє стѣителѣи оудобрѣніе: * сѣенныхъ совѣръ єрвскихъ начальника всѣи восхвалѣмъ, * іакваа первоіерарха и оучтѣла, * научѣтъ бо насъ трѣцѣ стѣю четковѣти, * и блгоподобное поклонѣніе єи приносѣти. [Дважды.]

Слава, и нынѣ, праздника, гласъ и подобенъ тойже:

Во храмъ принѣла єси, ѡбычнаа исполнаа, * творецъ и вѣка и закона дѣтель, спсе: * и на рѣкахъ сѣмѣона блгволеніемъ твоімъ носѣтѣла плѣтѣю, * иже всѣмъ страшный, * и всѣо тѣварь содержѣи, * восхотѣлъ єси, єдине цѣдре, * свѣтъ свой всѣмъ ѡкрыти намъ.

Полѣелѣй. Величаніе [первостѣительское]:

Величѣемъ тѣа * первоствителю єрвскій, * архіепѣкпе блженнѣйшій іаквѣ: * и чтѣемъ стѣю пѣмѣть твою, * тѣи бо мѡлиши за насъ * хрѣта блга нашего.

По 1. стихословљу: сједален, глас 3.

Подобан: Божанске вере ...

Глуб Цркве си се показао, * и утврђење побожности си био; * богољубљени оче Јакове, првосветитељу Србски; * правоживљем својим све си крајеве западне¹⁸ обасјао, * и правосуђем си за срца народа свога прионуо; * а сада се пред Христом Богом смело молиш * за спасење душа наших. [Два пута.]

Слава ... и сада ... Празника, глас исти.

Подобан: Красоти дјевства твога ...

Тебе Христе од Дјеве оваплоћеног, * радосно свештени Симеон прихвата, кличућ(и): * „Сада отпушташ слугу Твога, Владико“; * а Ана безпрекорна и славна пророчица * сада Т(еб)и исповедање и појање приноси; * а ми Ти Животодавче кличемо: * Слава [Т(еб)и] који си тако благо[из]волео.

По 2. стихословљу: сједален, глас 5.

Подобан: Сабезпочетни Логос ...

Као царствено украшење Цркве, * и благољепно улепшање светитеља; * свештених зборова Србских началника сви усхвалимо, * Јакова првојерарха и учитеља, * јер нас научава да Тројицу Свету чествујемо, * и да Јој богодолично поклоњење приносимо. [Два пута.]

Слава ... и сада ... Празника, глас и подобан исти:

Ухрам си донешен, оно што је по обичају испуњавајућ(и), * Творче и Владико и Законодавче, Спас[ит]е[љу]; * и на рукама Симеона си благовољењем Твојим телом ношен; * Ти Који си свима диван, * и сву твар држиш, * (ус)хтео си, једини Милосрдни, * да светлост Своју свима нама откријеш.

Полијелеј. Величање [првосветитељско]:

Величамо те * првосветитељу Србски, * архиепископе најблаженији Јакове; * и поштујемо свети (с)помен твој, * јер ти молиш за нас * Христа Бога нашег.

¹⁸* мисли се на Рашку, одн. Србску земљу, која је западно у односу на Јерусалим, термин који се често користи у тзв. србској средњевековној књижевности.

Ψаломъ ѡзвѣранный: Оуслышите сѣа, вси ѡзбыцы:

По полъелѣн: сѣдаленъ, гласъ ѿ.

Пѡ: Скорѡ предварѣ:

Свѣтло немерцающее родъ своемъ сѣи, * ѡ стрѣжъ неосыпный
твѣрдыни истины, * блженнѣйшій іерарше, Сѣе іакве, * наставникъ
блгоникъсенъ животовацагъ пѣти, * ѡучитель премдръ словесъ
бжтвенныхъ. * тѣмже, не престѣи воспоминаѣ насъ * іакъ ѡмѣѣи келіе
дерзновѣніе ко хрѣтѣ бгѣ. [Дважды.]

Гласъ, ѡ нынѣ, прѣзднака, гласъ ѡ подобенъ тѡйже:

Плѡтїю млнствовавша ѡ неискѡмѣжнѣи мѣре, * рѣкѣи старыми
твоими ѡбѣлѣ сѣи, сѣмѣѡне, * хрѣта бга нашего, * прѣблѣ сѣи
исхода ѡвѣтѣ слѣкнѡ, * оулучилѣ сѣи чдѣсѣ непрестѣннѡ блгтъ: * тѣмъ
тѣа достодѡлжнѡ вси слѣкнѣмъ.

Тѣже степенна: ѡ-ѡ антїфѡнъ ѿ-гѡ гласъ.

Прокіменъ, гласъ ѿ:

Оустѣа моѣ возглѡблѡтѣ прѣмрѡстѣ, * ѡ побчѣніе сѣца моегѡ рѣзѡмъ.

**Стїхъ: Оуслышите сѣа вси ѡзбыцы, * вѣдшїте вси живѡщїи по
вселѣннѣи.**

Всѣкое дыханїе: Сѣѡе сѣвліе ѡ іѡанна, зачѣло ѡс [гласъ ѡ, ѿ, ѿ].

По ѡ-мъ ѡалмѣ: стїхїра, гласъ ѿ:

Бжїихъ ѡвѣтѡванїи снаслѣднїче, * ѡ црѣтѣа хрѣтѡва прїѡбѣннїче, *
гднѣ сѣтїтелю, сѣе іакве, * по прїзванїю твоемъ вѣстѣ ѡ житїе
твоѡ: * ѡво свѣтомъ блгтїи просїалѣ сѣи, * ѡ сѣдїнами рѣзѡма всѣ
оуднѣилѣ сѣи, * неслѡбїемъ ѡ блгодѣшїемъ сѣца плѣнїлѣ сѣи: * пѣмѣтъ
твоѡ чїтна, * ѡ прѣставлѣніе твоѡ ко сѣбїхъ: * молнѣ намъ блгостѡнїѣа вѣ
правѡкѣрїи * ѡ блгѡпѡспѣшѣнїѣа ко всѣмъ.

Псал(а)м из(а)брани: Почујте ово, сви народи ...*¹⁹

По Полијејеју: сједален, глас 4.

Подобан: Убрзо нас предухитри ...

Гветило (је)си неугасиво [на]роду своме, * и стражар неуспав(љ)иви Тврђаве истине,*²⁰ * најблаженији јерарше, оче Јакове; * наставник доброискусни животоуводног пута, * и учитељ премудри речи божанских. * Стога, не престај да нас се опомињеш, * јер имаш велику смелост пред Христом Богом. [Два пута.]

Слава ... и сада ... Празника, глас и подобан исти:

[**К**ао] Дет(енц)е телом од неискусомужне Матере, * рукама си стар[ачк]им својим обгрлио Симеоне, * Христа Бога нашег; * [који] ти допусти да одеш у слави, * и даде [ти] непрестану благодат чуд(ес)а; * зато те достојно дуга сви славимо.

Затим Степена: 1. антифон 4. гласа.

Прокимен, глас 1:

Уста ће моја говорити премудрост, * и поука срца мога разум.*²¹

Стих: Почујте ово сви народи, * [по]слушајте сви који живите по васељени.*²²

Све што дише ... Св. Јеванђеље од Јована, зач. 36 [гл. 10,9-16].

По 50-том псалму: стихира, глас 6:

Божијих обећања санаследниче, * и царства Христова судеониче, * Господњи светитељу, свети Јакове, * по призиву твоме би и живљење твоје; * јер си светлошћу благодати просијао, * и седилама разума све (си) задивио, * незлобивошћу и добродушношћу срца (си) пленио; * (с)помен је твој частан, * и престављење твоје међу светима; * моли нам доброг стајања у правој вери * и доброг напретка у свему.

¹⁹* Пс. 48,2.

²⁰* ср. 1. Тим. 3,15.

²¹* Пс. 48,4.

²²* Пс. 48,2.

Канон Празнику, и два канона
светитељу Јакову [без ирмоса], архиеп. Србском.

Канон Празнику, глас 3, коме је акростих:

Христа радосно старац грли.
[Творење господина Козме.]*²⁴

Песма 1. Ирмос:

Пресушену дубину земље сунце пређе некада, * јер се у зид згусну
с обе стране вода, * пред народом који пешке морем хођаше и
богоугодно појаше: * Појмо Господу, јер се славно прослави.*²⁵

Да вода капље из облака, * јер [као] Сунце на облаку лако
ношено, * [и] на непорочним рукама, * јави се Христос у храму као
Дет(енц)е. * Стога, верни, узвикнимо: * Појмо Господу, јер се славно
прослави.

Укрепите се руке Симеонове од старости ослабљене, * а ноге
преуморне старачке * свебрзо се [но]крените у сусрет Христу, * збор
са безтелеснима саставив(ши): * Појмо Господу, јер се славно
прослави.

Веселите се мудрошћу [рас]прострта небеса, * и радуј се, земљо, *
јер из надбожанских недара као Уметник, прошав(ши) Христос, * од
Мајке Дјеве се приноси Богу Оцу [као] Дет(енц)е, * Он који је пре
свега; * јер се славно прослави.

Канон 1. светитељу, глас 8,

коме је акростих [у тропарима]:

С[ве]титеља Јакова п[е]см[е]но пошт[у]ј[е]м[о].

А у богородич(а)нима: [Састављање:] З(о)растово.

Песма 1. [Ирмос:

Прешав(ши) воду као суво, * и египатско избегав(ши) зло, *
Израиелац клицаше: * Певајмо Избавитељу и Богу нашем!]*²⁶

Припев: Првосветитељу, оче Јакове, моли Бога за нас!

²⁴* превод Сретењског канона урађен почетком априла 2020. г.

²⁵* редакција превода од 28. јануара 1994. г. Сретењских ирмоса (урађена 27. марта 2020. г.).

²⁶* незнатна редакција превода од 5. децембра 1994. г. Ирмоса (урађена јануара 2019. г.)

Сваценноначальника и первоучителю сербскаго, * іаква премоуціеннаго, пѣсньми почтѣмъ, * образъ во ѣсть бжтвеннаго смотрѣнїа въ сербїи, * и начертанїе архїереемъ сербскимъ, * ѣакоже видѣнемъ такоже и дѣланїемъ.

Тебѣ іакве, первоучителю нашъ, * кое блгодарїе и кое воздарїе принесемъ; * мы людїе твои сербїи, * многу во блгодѣтельствованїи єси намъ; * темъ, зраце доброе скончанїе житїа твоего, * ѣмже добрѣ побчаемъ.

Имѣа оумъ возносѣща къ вышнимъ, * всѣмъ рцемъ своимъ прилѣпїа єси къ бгѸ, * всѣхъ прїстрастїи земныхъ ѡчждѣа: * и бгомѸдренный хранїтель общества и предстатель ѣвѣа, * общнхъ похвалъ сподобїа єси. **Бгорченъ:**

Зокемъ ти ѣже радѣа * и славимъ тѣ всї, пренепорочна, * ѣакъ всеобщее почестїе нашего єстества: * єдиными оустѣи приносѣще ти * хвалѣндо пѣснь величанїа.

Канонъ ѳ-и стїтелю, гласъ 5, єгѡже краегранєє

[въ тропарѣхъ]: Іаква архїепископа славимъ.

Въ бгородичнахъ же: [Творенїе:] Зорастово.*27

Пѣснь ѧ. [Ірмосъ:

Иакъ по сѸхъ пѣшешетковавъ ѣль по безднѣ стопами, * гонїтеля фараѡна видѣа потопѣа, * бгѸ побѣдндо пѣснь поїмъ, копїаше.]

Иаква архїепископа добродѣтельми днесь црковь сербскаа оукрашѣетъ, * блгодѣаньми хвалитъ и исправленьми свѣтоводитъ, * пѣсньми лѣпоподобными пѣмъ єго творци.

Архїерейства стѡпомѣзанїемъ ѣснѡ просїа єси, стїтелю, * словесы и дѣлы родѸ своемѸ свѣтїльннкъ показѣа єси, * приносїающъ и всѣмъ окрестнымъ странамъ ѡзаряющъ. **Гласъ:**

^{27*} акростих саставлен септ. 2017. г. (после писања тропара и кондака), а Канон писан током марта 2020. г.

ГВЕштеноначалника и првосветитеља Србског, * Јакова преосвештеног песмама поштујмо, * јер је слика Божанског старања у Србији, * и узор архијерејима Србским, * како изгледом тако и делом.

Теби Јакове, првосветитељу наш, * које благодарје и које уздарје да принесемо, * ми народ твој Србски, * јер си нам многа добра учинио? * Зато, гледајућ(и) добар крај живота твог, * њиме се добро поучавамо.

Имајући ум који се узноси ка висинама, * свим срцем својим си прионуо (к) Богу; * свих пристрасности земаљских се отуђујућ(и), * и [као] богомудри чувар заједнице и заступник се показујућ(и), * заједничких похвала си се удостојио. **Богородичан:**

Зовемо Ти оно „Радуј се“ * и славимо Те сви, Пренепорочна, * као [све]општу почаст наше природе; * једним Ти устима приносећ(и) * хвалбену песму величања.

Канон 2. светитељу, глас 6, коме је акростих
[у тропарима]: Јакова архиепископа славим(о).

А у богородич(а)нима: [Творење:] Зорастово.

Песма 1. [Ирмос:

[Пре]пешачив(ши) по дну [мора] као по копну стопама, Израил, * гледајућ(и) [про]гонитеља Фараона потопљена, клицаше: * Богу победн[ич]ку песму појмо.]

Јакова архиепископа врлинама данас се Црква Србска украшава, * добротинствима се хвали и управљањима се светловоди, * песмама љепоподобним (с)помен му творећ(и).

Архијерејства светим помазањем сјајно си просијао, светитељу, * речима и делима [на]роду своје светионик си се показао, * који стално сија и све околне стране озарава. **Слава ...**

Красећ(и) се дар(ов)има Пресветоḡ Духа, свеосвештани, * и
Коденув(ши) се одешом најбожанскијих врлина; * прешао
 си у наднебеско светилиште * да и тамо часно
 свештенодејствујеш. **И** сада ... **Празника:**

Земљо радуј се, јер рукама старачким * Бога као
ЗДет(енц)е примаш, * Које Дјева Мајка у Храм доноси: *
 јер Он хоће све [што је] по Закону да изврши, * и (да) свету
 милост дарује. **Катавасија:**

Пресушену дубину земље сунце пређе некада, * јер се у зид згусну
 с обе стране вода, * пред народом који пешке морем хођаше и
 богоугодно појаше: * Појмо Господу, јер се славно прослави.

Песма 3. Ирмос:

Утврђење [си] оних што се у Тебе надају, * Господе, утврди Цркву,
 * коју си стекао часном Твојом крвљу.

Прворођени из Оца пре векова, * [и] прворођени [као] Дет(енц)е
 из Дјеве непороче, * јави се руку пружајућ(и) Адаму.

Првосаздани беше детиње памети и превари се, * а Бог-Логос
 поново [га] усправљајућ(и), * јави се [као] Дет(енц)е.

Чедо земље, опет ће отић(и) у њу, * а Саздаатељ природу
 саобразну Божанству (као) неизмењиву * јави [као] Дет(енц)е.

Други. [Ирмос:

Створитељу свода небеског(а), * и Саздаатељу Цркве, Господе, * Ти
 ме(не) утврди у љубави Твојој, * крају жеља, утврђење верних, * једини
 Човекољубче.]

Ти си се Закону Духа повиновао, * светитељу, духоносни Јакове; *
 и све си нас неуморно учио * да се не покоравамо закону
 греховних прохтева.

Бванђелским живљењем твојим, * народ си свој придобио, *
 богоносни оче наш Јакове, * и обећана блаженствā си (к)од Бога
 примио.

Шубећ(и) Богобеседовање и осамљено тиховање, * од светске
 швреве си се удаљавао, оче Јакове; * стога се моли да и ми * у миру
 свој век п[р]оживимо, * и да у свему Њему благоугодимо. **Богородичан:**

Рождѣніа ѿ тебе * и хотѣи спсѣти члвѣка, * ѣкѡ бѣгодѣтель и члвѣколюбецъ: * во твою оутробу, бѣгомѣи, * слово превѣчное нешписанно вселѣа.

Г-и. [Ірмосъ:

Нѣсть стѣ, ѣкоже ты, гдѣи, бѣже мой: * вознесѣи рогъ вѣрныхъ твоихъ, бѣже, * и оутвердѣи насъ на камени исповѣданїа твоегѡ.]

Ѿснованїе твѣрдо, повелѣнїе хрѣтово, * въ срѣцы твоѣмъ недвижимѡ положѣвъ, ѣкѡже бѣгомѣе: * огнемъ двоѣдымъ бѣлюбїа и братолубїа горѣлъ єси, * въ немъ созерцаа бжѣтвеннаа.

Боеавъ добротѣ брань житѣйскую, * и вѣнецъ побѣдный на трїзници стѣжавъ, ѣкѡже доблемѣе: * мзда трѣда достѡйною ѿ гдѣа прїалъ єси, * и нынѣ веселїшиа, въ ѡбѣщанный покой вшѣды. **Слава:**

Апѣльскагѡ преемства снаслѣднице, * и первоотѣчелѣй сѣрбскихъ сопрѣтѡльнице, ѣкѡже бѣгомѣе: * отѣцъ и оутѣчелѣй црѣковныхъ советѣдникъ ѣвилѣа єси, * прѣвныхъ же и стѣыхъ сопричѣтникъ. **И нынѣ, прѣзника:**

Ѿческихъ нѣдръ не ѡстѣвилъ єси, хрѣте, * ѿ дѣвы мрїи воплощѣа: * и во ѡбѣтѣхъ прѣнагѡ сѡмѣна носимъ былъ єси, * рѣки єгѡ прикосновѣнїемъ тѣла твоегѡ ѡстѣвѣи, * ѣзыки же свѣтомъ бжѣтва твоегѡ просвѣтѣвѣи. **Катавїа:**

Ѿутверждѣнїе на тѣа надѣющихѣа, * оутверди, гдѣи, црѣковь, * юже стѣжала єси чѣтною твоєю кровїю.

Кондакъ прѣзника, гласъ а:

Ѿтробу дѣичѣ ѡстѣвѣи ржѣтвомъ твоимъ, * и рѣцѣ сѡмѣнѣ бѣгѣвѣи, ѣкоже подобаше, * предварѣвъ и нынѣ спсѣлъ єси насъ, хрѣте бѣже: * но оумирѣи во бранѣхъ житѣльство, * и оукрѣпи бѣговѣрный и хрѣтолюбѣвѣи родъ нашъ ... [ѣмѣкъ], * єгоже возлюбѣлъ єси, єдине члвѣколюбче. **Ѿкосъ:**

Родив(ши) се од Тебе * и хотећ(и) да спасе човека, * као Добротвор и Човекољубац; * у Твоју се утробу, Богомати, * Логос превечни неписиво усели.

Трећи. [Ирмос:

Нема светога, као [што си] Ти, Господе Боже мој; * који си узвисио рог верних Твојих, Благи, * и утврдио нас на камену исповедања Твога.]

Основ чврсти, заповест Христову,*²⁸ * у срце своје непомер(љ)иво положи(ши), Јакове богомудри; * огњем двојед(и)ним Богољубља и братољубља си горео, * у њему созерцавајућ(и) [оно] што је Божанско.

Ројевав(ши) добро битку животну, * и венац победн(ичк)и на бојишту стекав(ши),*²⁹ Јакове храбромудри; * плату си достојну труда од Господа примио, * и сада се веселиш, у обећани одмор ушав(ши). **Слава ...**

Апостолског прејемства санаследниче, * и првосветитеља Србских сапрестолниче, Јакове добромудри; * отаца и учитеља Црквених си се показао сабеседник, * а праведних и светих сапричасник. **И сада ... Празника:**

Очева недр̄а ниси напустио, Христе, * од Дјеве Марије се оваплотив(ши); * и у наручју праведног Симеона ношен си био, * руке његове додиром тела Твога [н]осветив(ши), * а незнабожце светлошћу божанства Твога просвет(л)ив(ши). **Катавасија:**

Утврђење [си] оних што се у Тебе надају, * Господе, утврди Цркву, * коју си стекао часном Твојом крвљу.

Кондак Празника, глас 1:*³⁰

Христе Боже, који си утробу девич(анс)ку [н]осветио рођењем Твојим, * и руке Симеонове благословио као што (и) доликује, * заступив(ши) и сада си нас спасао; * но, умири ратове међу становништвом, * и укрепи благоверни и христољубиви [на]род наш ... [име], * који си заволео, једини Човекољубче. **Икос:**

^{28*} ср. Мк. 12,30-31; Лк. 10,27.

^{29*} ср. 2. Тим. 4,7-8.

^{30*} редакција превода од 15. фебр. 1995. г. Сретењског кондака (урађена 27. марта 2020. г.).

(К) Богородици притецимо, * ми који хоћемо да видимо Њеног Сина к(а) Симеону ношеног; * Кога са небеса безтелесне [силе] гледајућ(и), диве се говорећ(и): * Гледамо сада [што је] чудно и преславно, * непостижно [и] неисказиво; * јер Оног који је саздао Адама носе као Дет(енц)е, * несместиви се смешта на рукама старачким, * Онај који је у недрима необухватаним Оца свога, * [добро]вољно се ограничава телом, а(ли) не [и] Божанством, * једини Човекољубац.

Сједален, глас 8.

Подобан: Свирала пастирских ...

Гвирало истинопастирских оглашења милозвучна, * и отаца Црквених лиро Богонадахнута; * која хвалу божанску Христу Богу једнако узноси(ш), * свештеноначалниче Јакове незаборавни, * Њему се свагда моли, * да и глас вапаја наших преда њ изађе. [Два пута.]

Слава ... и сада ... Празника, глас и подобан исти:

Родио си се на земљи, Сабезпочетни Оцу; * донешен си у Цркву, Непостижни; * а старац радујућ(и) се примив(ши) Те на руке, кличе: * „Сада отпушташ, по речи Твојој, оног кога си походио, * благо(из)волев(ши) да као Бог спасеш род људски“.

Песма 4. Ирмос:

Прекрыла је небеса врлина Твоја, Христе; * јер прошав(ши) из кивота Светиње – Твоје непорочне Матере; * у храму славе Твоје си се [по]јавио * као Дет(енц)е на рукама ношено, * и све се испуни Твојом хвалом.

Радуј се, Симеоне, неизрецивих [ствари] тајниче, * Богородица клицаше: * Оног о Коме си одавно извештен од Светог Духа, * Логоса-Христа [као] Дет(енц)е, * на руке прими, узвикујући Му: * Све се испуни Твојом хвалом.

Христа у ког си се уздао, Симеоне, * Израила Божанску утеху, * Законотвораца и Владика, * који испуњава обичај Закона; * у узрасту дете(нце)та прихвати * радујућ(и) се и узвикујућ(и) Му: * Све се испуни Твојом хвалом.

ВѢДА СЪМЕШНЪ СЛОВО БЕЗНАЧАЛЬНОЕ, * СЪ ПЛОТЮ ІАКЪ НА ПРѢТОЛѢ
ХЕРУВІМСТѢМЪ ДѢЮ НОСИМАГО, * ВИНОВАГО ЁЖЕ БЫТИ ВСАЧЕСКИХЪ, * ІАКЪ
МЛНЦЪ ДИВАСА, КОПИШЕ СМЪ: * ИСПОЛНИШАСА ВСА ТВОЕГѠ ХВАЛЕНІА.

В-н. [Ірмосъ:

ОУСЛЫШАХЪ, ГДН, * СМОТРЕНІА ТВОЕГѠ ТАННСТВО, * РАЗУМѢХЪ ДѢЛА
ТВОА, * И ПРОСЛАВИХЪ ТВОЕ БЖІТВО.]

ІАКЪ ТРДВА АРХАГГЛЬСКАА ВѢЩАНІЕМЪ, * И ІАКЪ СВЕТИЛЬНИКЪ
ПРОСВЕЩААНІИ ВСЕЛЕННЮ СІАНІЕМЪ, * ОУСТРОАЕШИ НЕПОДВИЖИМЪ ЦРКОВЬ
ВО ОЧЕСТВІИ СКОЕМЪ, ВЕЛИКОМЕНИТЕ ІАКОВЕ, * ТѢМЪ, МОЛИМЪ ТА: *
ПРИЗИРААНІИ И НА СІЕ СОБРАНІЕ.

ІАКОВЕ, СТЫИ АРХІПАСТЫРЮ И АРХІЕПІКПЕ, * ИМЪЦЕ ТА ИЗВѢСТНЮ НАДЕЖДА
И СТЫНЪ НЕДВИЖИМЮ: * НАДѢЕСА МЛТВАМИ ТВОИМИ ИЗБАВИТИСА НАМЪ
* Ѡ ВСѢХЪ СКОРБЕЙ ОУТѢСАЮЩИХЪ НАСЪ.

АРХІПАСТЫРСКІА ТВОА ТРДВИ И ПРЕДПРІАТІА, * ІАЖЕ ПОДАЛЪ СІИ Ѡ
БЛГОУСТРОЕНІИ ЦРКВЕ РОДА ТВОЕГѠ ПОХВАЛАЮЩЕ: * ПРОСЛАВЛЯЕМЪ,
ІЕРАРШЕ ІАКОВЕ, ТВОЮ БЛЖЕННЮ ПАМАТЬ. **ВГОРЧЕНЪ:**

АРХАГГЛЬСКОЕ ЦѢЛОВАНІЕ РОДЪ СЕРБСКІИ ТВЕѢ ПРИНОСИТЪ, * БЦЕ, ДВО
НЕПОРОЧНѢИШАА: * ПРІАЛА БО СІИ СГО ВО СВОЕ ПОКРОВІТЕЛСТВО, *
ИМЖЕ ПОКРЫВАЕШИ И ДАЖЕ ДО ДНЕСЪ * ХРАНАЦИ ѠСТАНКИ СГѠ БЛГОУТІА.

Г-н. [Ірмосъ:

ХРТОСЪ МОА СИЛА, * БГЪ И ГДЪ, * ЧТНАА ЦРКОВЬ БГОЛѢПНЪ ПОЕТЪ
ВЗЫВАЮЩИ, * Ѡ СМЫСЛА ЧІСТА Ѡ ГДѢ ПРАЗДНЮЩИ.]

АПЛЬСКИХЪ ПРДАНИИ ПОСЛЕДОВАТЕЛА, * И ПЕРВОСТІИТЕЛЕХЪ СЕРБСКИХЪ
РАВНОСТОАТЕЛА, * МЛТНВА ЖЕ ЦЕДРА БЛГОДѢАТЕЛА: * БЛГОПОХВАЛЯЕМЪ
ТА, ІАКОВЕ ПРЕОЦІЕННЕ.

РѢКЪ НЕЗСАКАЕМЮ ОУЧЕНІИ БЛГОМЪДРЕННЫХЪ, * И СОКРОВНИЦЕ
НЕЖДНВАЕМОЕ БЛГЪ БЕЗЦѢННЫХЪ, * МЛТНВА И ПОДАТНВА
ДОМОСТРОИТЕЛА: * ЧЕСТНЪ ТА ПОЧИТАЕМЪ, ІАКОВЕ ПРЕБЛЖЕННЕ. **СЛАВА:**

Гледајућ(и) Симеон * у телу као на престолу херувимском од Дјеве ношеног * Логоса безпочетног и Узро(чни)ка свега постојећег, * [и] као Дете(нце)ту дивећ(и) се, клицаше Му: * Све се испуни Твојом хвалом.

Други. [Ирмос:

Чуо сам, Господе, * [за] тајну Твога старања; * разумех дела Твоја, * и прославих Твоје Божанство.]

Арханђелској труби слично глашењем, * и свећњаку који (про)светљава васељену сијањем, * устројаваш непоколебивом цркву у отаџбини својој, великоименити Јакове, * па те молимо: * погледај и на ово сабрање.

Јакове, свети архипастиру и архиепископе, * имајућ(и) те [као] извесну наду и зид непомицни; * надамо се да ћемо се молитвама твојим избавити * од свих невоља које нас притешњују.

Архипастирске твоје труд(ов)е и прегнућа, * које си поднео при благоустројавању Цркве [на]рода твога похваљујућ(и); * прослављамо, јерарше Јакове, твој блажени (с)помен. **Богородичан:**

Архангелски поздрав [на]род Србски Т(еб)и приноси, * Богородице, Дјево најнепорочнија; * јер си га примила под своје покровитељство, * којим га покриваш све до данас * чувајућ(и) му остатке побожности.

Трећи. [Ирмос:

Христос је моја сила, * Бог и Господ, * часна Црква богољепно поје кличућ(и), * од (раз)ума чиста у Господу празнујућ(и).]

Апостолских предања последоватеља, * и првосветитеља Србских равностојатеља, * милостивог и дарежљивог добротинитеља; * добро те похваљујемо, Јакове преосвештени.

Реку неизцрпну учења благомудр(ен)их, * и ризницу непотрошиву блага безцених, * милостивог и издашног домоуправитеља; * часно те поштујемо, Јакове преблажени. **Слава ...**

Христових речи проповедањем, * и твојим усрдним Пастир(ств)овањем, * Богом предана ти чеда си на стазу спасења безпрекорно (на)водио; * зато те величамо Јакове тајновод(стве)ни. **И** сада ... **Празника:**

Ана пророчица, кћи Фануилова, * када Дјева донесе Богомладенца у храм; * приступив(ши) (Ње)га [као] Господа исповедаше, * и свима који чекаху избављење у Јерусалиму о Њему говораше.*³¹ **Катавасија:**

Прекрила је небеса врлина Твоја, Христe; * јер прошав(ши) из кивота Светиње – Твоје непорочне Матере; * у храму славе Твоје си се [по]јавио * као Дет(енц)е на рукама ношено, * и све се испуни Твојом хвалом.

Песма 5. Ирмос:

Када виде Исаија у [пра]слици на престолу преузвишеном Бога, * анђелима славе ношеног; * „О! кукавни ја, вапијаше, * како провидех оваплоћеног Бога, * Светлост не вечерњу и Владара света?“

Разумев(ши) побожни старац славу у давнини пројављену пророку, * и гледајућ(и) Логоса рукама Матерњим држаног, * клицаше: Радуј се, Чиста, * јер као престо држиш [самог] Бога, * Светлост не вечерњу и Владара света.

Поклонив(ши) се старац, * и побожно се дотакнув(ши) стопала Неискусобрачне и Богомајке, * рече: [Ти] Огањ носиш, Чиста, * [а ја] се бојим да загрлим Бога [као] Дет(енц)е * Светлост не вечерњу и Владара света.

Очисти се Исаија, од серафима жар примив(ши), * [а] старац клицаше Богомајки: * Ти ме рукама као клештима (пр)осијаваш, * (пре)дајућ(и) [ми] (оног) кога носиш, * Светлост не вечерњу и Владара света.

Други. [Ирмос:

Просвет(л)и нас заповестима Твојим, Господе; * и уздигнутом руком Твојом, * (по)дај нам Твој мир, Човекољубче.]

Кончину добру путовања твога земљског си добио, * и на небеса си се преселио, Јакове добропутни; * где пред престолом Владике са анђелима стојиш, * и Њега за нас једнако молиш.

^{31*} ср. Лк. 2,36-38.

Ѡблаки согрѣшеній и безмѣстных дѣланій наших Ѡжені, * мѣлтвами твоими къ бгѹ, * стѣителю Ѡче іакве: * избавляа насъ вражескихъ нахожденій * и междоусобныхъ браней.

Белми добродѣтельными житіемъ твоимъ бгѹ оугодилъ єси, * и врага до конца поразила єси, * хрѣтѹ бгѹ взываа: * нѣсть стѣз, и нѣсть прѣнз паче тебе, гдн. **Бгѹрченз:**

Гамое слово Ѡчеє ѹпостаное, єгоже зачала єси, * молн, бце, избавитиса намъ Ѡ всакихъ бѣдз, * рабомъ твоимъ, воистиннѹ призывающимъ тѹ.

Г-н. [Ірмосъ:

Бжїимъ свѣтомъ твоимъ, блже, * оутренюющихъ ти дѹшы любобїю ѡзарн, молюса, * тѹ вѣдѣти, слово бжїн, истиннаго бга, * Ѡ мрака грѣхобнаго взывающа.]

Ікѡнѹ твою сїеннѹю, первоіерарше іакве, * днесь къ цѣлованїю предлагающе, * и єлемъ Ѡ кандїла предъ нею помазующеса: * и твоє свѣтлоє празнство совершающе, * пѣнїа ти стѣительскаа блгочинно воспѣваемъ.

Бгѹжаждущыа дѹшы людей своихъ поила єси: * и срца ихъ радостїю бгѹвѣдѣнїа исполнила єси, * іакъ добрый и люботрѹдный дѣлатель на нївѣ гдней. **Глава:**

Первосїенника іакѡвз намъ оубо подобаше: * стѣа, незлобна и нескверна, * достѡннѹю приносяща жертвѹ ѡ своихъ и ѡ людскихъ грѣсѣхъ: * такова намъ промыслитель всаческихъ въ тебе даде, іакве всеосїенне. **И нынѣ, празника:**

Гтарецъ сїмѡнъ оузрѣвъ мѣнца на рѹкѹ дѣвы держима, * оуразумѣвъ въ немъ єгоже слава древле прѣрокѹ прожвнса: * и вопїаше неискѹсобрачнѣнїи инцѣваа глгола: * се лежитъ сей мнѡгїа низвергнѹти и мнѡгїа возставити, * и вѣдетъ знаменїе прерѣканїа. **Катавасїа:**

Облаке сагрешења и неумесних дела наших одагнај, *
 молитвама твојим пред Богом, * светитељу оче Јакове; *
 избављајућ(и) нас од непријатељских најезди * и међусобних сукоба.

Веома си врлинским животом твојим Богу угоднио, * и врага (си)
 сасвим поразио, * Христу Богу узвикујућ(и): * Нема светијег, и
 нема праведнијег од Тебе, Господе. **Богородичан:**

Гамог Логоса Очевог ипостасног, кога си зачала, * моли,
 Богородице, да се избавимо од свак[акв]их беда, * ми, слуге
 Твоје, које Те уистину призивамо.

Трећи. [Ирмос:

Божијом светлошћу твојом, Благи, * озари душе оних који Ти
 јутрњују [с] љубављу, молим се, * да [у]познају Те[бе], Речи Божија,
 истинитог Бога, * који дозива из мрака греховног.]

Икону твоју свештену, првојерарше Јакове, * данас на целивање
 (по)стављајућ(и), * и уљем из кандила пред њом се
 помазујућ(и); * и твој светли празник с(а)вршавајућ(и), * певања ти
 светитељска благочино (ис)певамо.

Еванђелског извора водом, првосветитељу Јакове, * богожедне
 душе народа свога си појио; * и срца си му радошћу
 Бого(по)знања пунио, * као добри и трудољубиви посленик на њиви
 Господњој. **Слава ...**

Првосвештеника какав нам заиста треба(ше): * светог,
 незлобивог и нескверног, * који достојну приноси жртву за
 своје и за народне грехе,³² * таквог нам Промислитељ свега у теби
 даде, Јакове свеосвештани. **И сада ... Празника:**

Гтарац Симеон угледав(ши) Дете(нц)е на рукама Дјеве
 држано, * разуме[де] у Њему Оног чија се слава у давнини
 пророку пројави; * и клицаше Неискусобрачној ов(ак)о говорећ(и):
 * Гле, Овај лежи да многе свргне и многе подигне, * и (да) буде Знак
 спорења.³³ **Катавасија:**

³²* ср. Јевр. 7,26-27.

³³* ср. Лк. 2,34

Ѳакъ видѣхъ исаїа ѡбразнѡ на прѣтолѣ превознесѣна бѣа, * ѿ аггелъ славы двурѣносіма: * ѿ ѡкаанный, вопіаше, ѡзъ * провидѣхъ бо во плоти бѣа, * свѣта не вечерна и міромъ влѣчетвующа.

Пѣснь 5. Ирмосъ:

Возопи къ тебѣ * видѣхъ старецъ ѡчима спсѣніе, * ѣже людемъ прииде ѿ бѣа, * хрѣтѣ, ты бѣхъ мой.

Сіонъ ты камень возложилъ єси, * непокоривымъ претыканіе и соблзана камень, * нерушимое вѣрныхъ спсѣніе.

Извѣстнѣ носѡ начертаніе, * иже прежде вѣкъ тѡ и зрелѣшишаго, * земныхъ за мѣрдіе * нынѣ немоцію ѡбложилъ.

Снъ вышнаго, снъ дѣвы, * бѣхъ ѡтрочати бывшемъ, * поклоншася тебѣ нынѣ * ѿвстнѣ сѡ міромъ.

6-й. Ирмосъ:

Млѣхъ пролію ко гдѣ, * и томъ возвѣщю печали моѡ, * ѡкъ сѡмъ дѡшѡ моѡ исполнилъ, * и живѡтъ мой ѡдъ приближилъ, * и молюсѡ ѡкъ іѡна: * ѿ тлѣ бѣже возведи ма.

Аггелское житіе ѿ ѡности возделѣхъ, * возделѣнномъ подвижалъ достигъ єси, * и храмъ стѡго дѣа, стѣ іакѡве, іавилъ єси: * мы же, радость ѡ немъ имѡще, вопіемъ: * стѣ єси, гдѣ, спсѣши дѡшы наша.

Пснопоѣмъ тѡ, первоіерарше сѣрбскій іакѡве, * и бо ѿ младыхъ ногтѣй хрѣтѣ бѣхъ в[оз]дѡлъ єси, * и той тѡ ѡкъ любимаго своего возлюбилъ єсть: * мы же, къ немъ, сѡ тобою, возопіемъ: * слава силѣ твоѣй, гдѣ.

Спѣтелю хрѣтѣ іакѡве, * законы бжѣтвенныхъ исполнѡлъ, * дарованій бжѣтнхъ пренсполнилъ єси: * мы же, къ немъ, сѡ тобою вѣрнѡ вопіемъ: * слава силѣ твоѣй, гдѣ.

Пѣснь 6:

Тебѣ, пресѣлѡ влѣще, молимъ: * молѣ єгоже родилъ єси, * бѣа и црѣлѡ нашего, * млѣтнѣ намъ бѣти въ день сѡднѣй.

Када виде Исаија у [пра]слици на престоу преузвишеном Бога, * анђелима славе ношеног; * „О! кукавни ја, вапијаше, * како провидех оваплоћеног Бога, * Светлост невечерњу и Владара света?“

Песма 6. Ирмос:

Старац виде(ши) [својим] очима Спасење, * које народу дође од Бога, * узвикну (к) Теби: * Христе, Ти си Бог мој.

[У] Сиону си [као] камен положен, * непокорнима [за] спотицање и [за] стену саблазни, * [а] вернима [за] неразориво спасење.

Јасно носећ(и) црте * Оног из ког си пре век(ов)а изникао; * из милосрђа [према] земнима * сада си се у немоћ[но] оденуо.

Оног који Ти се поклатио * [као] Сину [Све]вишњег [и] Сину Дјеве, * [и као] Богу који поста[де] Дет(енц)е, * сада опусти у миру.

Други. [Ирмос:

Излићу молитву пред Господом, * и казаћу (Ње)му јаде моје; * јер се злом душа моја испуни, * и живот се мој аду приближи; * па се молим као Јона: * Боже, изведи ме из пропа(д[љ]иво)сти.]

Анђлско живљење од младости зажелев(ши), * жељеноме кроз подвиг (си) достигао, * и храм си се Светога Духа, свети Јакове, показао; * а ми, радост у Њему имајућ(и), кличемо: * Свет (је)си, Господе, и спасаваш душе наше.

Пе смопојемо те, првојерарше Србски Јакове, * јер си се *од малих ногу*³⁴ Христу Богу предао, * и Он те је као миљеника свог заволео; * а ми, Њему, с тобом, узвикујемо: * Слава сили твојој, Господе.

Гветитељу Христов Јакове, * законе Божанске испуњавајућ(и), * дарова си се Божијих преиспунио; * а ми, Њему, с тобом, верно кличемо: * Слава моћи твојој, Господе.

Богородичан:

Тебе, Пресвета Владичице, молимо: * моли Оног ког си родила, * Бога и Цара нашег, * да нам милостив буде у дан судњи.

³⁴* буквално: од младих ноктију.

Ѓ-и. [Ѓрмосъ:

Житѣйское море, воздвизаемое * зрѣна напастей вѣрю, * къ тихомѹ
пристанищѹ твоемѹ * притѣкъ, вопію ти: * возведи ѿ тли животъ мой,
* многомѣтливѣ.]

Иерархъ вѣгонзбраненъ * и къ бѣгѹ мѣтвенникъ бѣгопріятенъ * родѹ
твоемѹ ѣси, іакъже всѣчтне: * въ соборѣ стѣыхъ архіерѣи сѣрвскихъ
хрѣстѹ предстоѣи, * и кѣпнѹ съ нимъ ѿ всѣцѣмъ ѣмѹ блѣзѣ молѣйсѣ.

Госѹдъ всещіенъ и бѣгопотрѣбенъ, * многоцѣнное приношеніе
въ сокровище гдѣне рода своего, * всѣмъ позналсѣ ѣси, ѿче
іакъже, прещіенне: * добръ пастырь и строитель разнообразна
блѣти бжѣа. **Глѣва:**

Врайнѣмѹ желанію недѣвнѹ стремѣ, * и вѣгомѣслѣмъ вѣнѹ
вперѣлсѣ, * стѣителю іакъже, вѣгорачительне: * любѣвѣю къ
блѣжнимъ непрестѣннѹ пламѣѣлъ ѣси, * и ѿ стадѣ своемъ
самоѿрицательнѹ изгарѣлъ ѣси. **И нынѣ, прѣздника:**

Тѣбѣниче незречѣнныхъ, радѣлсѣ, сѣмѣѹне, * бѣа во іакѹ мѣнца
во храмѣ принѣсшасѣ дѣѹю видѣлъ ѣси, * и на рѣкѹ свою того
воспрѣлъ ѣси, * и нынѣ ѿпѣщѣши и прѣчѣл радѣлсѣ возгѣголѣлъ
ѣси. **Катакаѣсія:**

Возопи къ тебѣ * видѣвѣ старецъ ѿчѣма сѣсеніе, * ѣже людемъ прѣиде
ѿ бѣа, * хрѣтѣ, ты бѣз мой.

Конѣкъ, глѣсъ и:

Щіеннаѣ пѣмѣти твоеѣ приспѣлнѣю радѣлсѣ, * великѣи во
иерарѣѣхъ сѣрвскихъ, * ѿче іакъже, вѣоблѣженне, * и воспоминалсѣ
бѣготворѣнѣи твоѣхъ и исправлѣнѣи стѣительныхъ: * любѣвѣ
нелицепрѣятнаѣ, ѣюже къ сѣцѣмъ людѣи своѣхъ прилѣпѣлсѣ ѣси: * и
вѣры чѣтыѣ, ѣюже къ бѣгѹ восходѣлъ ѣси: * ѿ людѣи возлюбленъ вѣвѣ и
бѣгѹ бѣгобѣднѣвѣ: * тѣмъже ти днѣсь взываемъ: * Радѣйсѣ, стѣителю
іакъже, * цѣркѣ сѣрвскѣа дѣвноѣ оѹкрашеніе. **Ѓкосъ:**

Трећи. [Ирмос:

Животно море гледајућ(и) * узбуркано буром напасти, * [к] тихом пристаништу Твоме * притекох, и вапијем Ти: * Уздигни из трулеж(ност)и живот мој, * Многомилостиви.]

Из(а)брани од Бога јерарх * и пред Богом добро примљени молитвеник * [на]роду (је)си твоме, Јакове свечасни; * који у сабору светих архијереја Србских пред Христом стоји, * и заједно се с њима за свако му добро моли.

Гасуд свеосвештан и (веома) користан, * скупоцен принос у ризницу Господњу [на]рода свога, * свима си се обзнанио, оче Јакове, преосвештени; * добар пастир и управитељ разноврсне благодати Божије.*³⁵ **Слава ...**

Крајњој жељи неклоњиво стремећ(и), * и богомишљем се једнако окриљујућ(и), * светитељу Јакове, богочежњиви; * љубављу си за ближње непрестано пламтео, * и за стадо (си) своје самоодречно изгарао. **И сада ... Празника:**

Тај(бе)ниче неизрецивих, радуј се, Симеоне, * јер си Бога као дете(нц)е у Храм донесеног од Дјеве видео, * и на руке си Га своје прихватио, * и „Сада отпушташ“ и остало си радујућ(и) се узговорио. **Катавасија:**

Старац виде(ши) [својим] очима Спасење, * које народу дође од Бога, * узвикну (к) Теби: * Христе, Ти си Бог мој.

Кондак, глас 8:*³⁶

Гвештеног (с)помена твога приспећу радујемо се, * велики међу јерарсима Србским, * оче Јакове, богоблажени, * и опомињемо се добротина твојих и управљања спаситељних; * љубави нелицемерне, којом си за срца народа свога прионуо; * и вере чисте, којом си Богу усходио; * од народа вољен бив(ши) и Богу добро угодив(ши); * стога ти данас узвикујемо: * **Радуј се, светитељу Јакове, * Цркве Србске дивно украшење. Икос:**

^{35*} ср. 1. Пт. 4,10.

^{36*} састављен заједно са тропаром 14. и 15. септ. 2017. г., а минимално доредигован и усаображен завршетку Икосâ 12. апр. 2020. г.

Ррхїерейства сѧномъ оукрасивса, * и бл҃гѣтїю нзѡбильною исполнивса: *
Адобродѣтельными и бл҃годѣльными родѡ своимѡ возсіалъ сѧ, * и къ
 бѣговѣдѣнїю и наставлалъ сѧ: * слѡвомъ бѣгодѣннѡмъ поччалъ
 сѧ, * и житїемъ образъ бл҃гочїтїа былъ сѧ: * вѣрѡ правѡю неврежденнѡ
 соблюлъ сѧ, * и стадо своѡ ѡ хнщникъ сохранилъ сѧ: * тѣмже тн днесь
 пѧмать прославлѧемъ, * и вопїюще сицевѧ гл҃големъ: *

Радѡсѧ, цр҃кве сѣрбскїа нзвѣстное оутвержденїе: * радѡсѧ, рода своего
 бл҃гопохваленїе. *

Радѡсѧ, первоствїтелей сѣрбскихъ оудобренїе: * радѡсѧ, архїереевъ чїтнїхъ
 пѣснопѣнїе. *

Радѡсѧ, апльскихъ догмѧтъ храненїе: * радѡсѧ, ѡческихъ преданїй
 соблюденїе. *

Радѡсѧ, дома бжїа недреманное наблюденїе: * радѡсѧ, тлннъ бжїтвенныхъ
 тѡчное совершенїе. *

Радѡсѧ, въ брѡхъ житїйскихъ бл҃гошкормленїе: * радѡсѧ, къ
 бл҃гостїишномѡ пристѧннцѡ проковженїе. *

Радѡсѧ, правослѧвїа неколебнѡе ѡграженїе: * радѡсѧ, бл҃гочїтїа
 прензрѧдно возвышенїе. * [Лїодїе:]

Радѡсѧ, стїителю іакѡве, * цр҃кве сѣрбскїа днѡе оукрашенїе.

Сѡназѧрь:

Мѣѣ февру́аріа, въ ѧ-й [ѧ-й] дѣнь:

совершѧемъ пѧмать иже во стѣхъ ѡца нашего
 іакѡва, седмѧго архїепїкпа сѣрбскаго.

Стїхъ:

Икоже патрїархъ іакѡвъ дрѣвнемѡ илю,
 тезонимннй вѡждь былъ сѧ родѡ сѣрбскомѡ:
 наставлалъ сѧ іакѡ добръ пѧстырь на истѡчнннхъ непомѡтннхъ
 бѣговѣдѣнїа и бѣоѡкровенїа.

Архијерејства се саном украсив(ши), * и благодаћу се изобилном испунивши; * врлинама и добротинствима [на]роду своме си засијао, * и ка Бого(по)знању га упућивао; * речју Богонадахнутом поучавао, * и живљењем образ[ац] побожности био; * веру праву неоштећеном одржао, * и стадо своје од грабљиваца сачувао; * стога ти данас (с)помен прослављамо, * и кличућ(и) овако говоримо: *

Радуј се, Цркве Србске сигурно утврђење; * радуј се, [на]рода свога добро похваљење. *

Радуј се, првосветитеља Србских улепшање; * радуј се, архијереја часних песмопојање. *

Радуј се, апостолских догмата чување; * радуј се, отачких предања држање. *

Радуј се, дома Божијег недрем(љ)иво стражење; * радуј се, тајни божанских тачно вршење. *

Радуј се, у бурама животним добро крмањење; * радуј се, к(а) најтишем пристаништу [с]провођење. *

Радуј се, Православља не[по]колебиво ограђење; * радуј се, побожности преизврсно узвишење. *

[Народ:]

Радуј се, светитељу Јакове, * Цркве Србске дивно украшење.

Синаксар: *³⁷

**Месеца фебруара, у 3-ћи [4-ти] дан:
вршимо (с)помен међу светима оца нашег
Јакова, седмог архиепископа Србског.**

Стих:

**Као патријарх Јаков древном Израилу,
истоимени си вођа био [на]роду Србском;
водећ(и) га као добар пастир на изворе непомутне
бого(по)знања и богооткривења.**

^{37*} при састављању кориштени текстови из два издања: 1) „Данилови настављачи (Данилов ученик, други настављачи Даниловог зборника)“, приредио проф. д-р Гордон Мак Данијел (данашња језичка верзија: проф. д-р Лазар Мирковић), Просвета и ССК, Београд 1989. г. стр. 124; и 2) „Свети Срби“ Слободан Милеуснић, Каленић, Крагујевац 1989. г. стр. 68.

Преставльшася ст҃ителю ѿвстадію первомѹ, мѣа іаннѡдіа дѣс-гв лѣта, во время четвѣртагв гѡда владѣніа бл҃гоч҃тнѡгв и хр҃толюбнѡгв крала мнѡстїна, во архіепікпа сѣрбскагв вѣ и збранз сѣи ст҃ыйи оцѣ нашз іакввз. не вѣдомо ѣсть гдѣ родиася, ни же гдѣ пострижеася, ни же гдѣ архіерействова преже и збранїа во архіепікпа. возвеновлаше и воздвижаше ст҃бїа храмы вх предѣлѣхз сѣрбскїа архіепікпїи, попеченїе имѣаше ѡ оубогнхз и ницихз, скорбѡцихз и недѹгѹцихз, прилѣжаше ѡ монашествоѹцихз и цѣнницѣхз, наипаче ѡ велицѣи лаврѣ стѹденичестѣи, и снабдѣваше ю бѣгослѹжебными кнїгами и сошдами. частыхз рани нападѣнїи кѹманз, болгарз и татарз, сѣдѡлице сѣрбскїа архіепікпїи [позднѣише дѣс-гв гѡда] и змѣстїи ѡ жнчи вх пѣць, и дѣже пренесе и мѡщи своегѡ предшественника архіепікпа ѿвстадіа первагв.

Хранаше цѣломѹдрїе, соблюдаше правокѣрїе и и зѡбнѡлкаше бл҃гнми дѣлы, цѣтѣаше многоскѣтлыми добродѣтелями, и оукрашенз вѣ крѡтостїю, смиренїемз и многими бл҃годѣлїи. послѣдоваше своимз предшественникомз во всемз добрейшемз їаже видѣ оу нихз, и трѹждашеся ѡ оумноженїи бѣгѡданныхз талантввз, хотѣ и збѣгнѹти ѡсѹжденїа злагв и лѣннѡгв рабѡ. неослабнѡ подвижашеся во всѡцѣи добродѣтели, и восхождаше кз большемѹ совершенствѹ, ч҃тнѡ и прѣнѡ жительствѹа и добрѣ ревнѹа во многнхз подвизѣхз, сохранѣа неврежденнымз хр҃тіанское оученїе, и соблюдаа неизмѣннымз цр҃ковныа оустѡвы, пребывѡа вх недвижимѣмз оупованїи и блѡзѣи надеждѣ сп҃сенїа.

Воравлѣмз сѣрбскїа цр҃кве исправлѣше шестѣ лѣтз, и преставися ѡ гдѣ мѣа феврѡдіа, вх ҃-й дѣнь, дѣсѣв-гв гѡда.

Тогѡ ст҃ыми мѡтвми, гдѣи їисе хр҃тѣ, вѣже нашз, помнѡди и сп҃си насъ. **А**минь.

Пѣснь 3. Ірмосъ:

Тебѣ во огнѣ ѡроснѡшаго оутроки бѣгослѡвившыа, * и вх дѣѹ нетлѣннѹ всельшагоса, * бѣа слѡва поимз, бл҃гоч҃тнѡ поюще: * бл҃гѡвнз бѣз оуцѣцз нашихз.

Пошто се престави светитељ Јевстатије I,^{*38} месеца јануара 1286-ог лета, у време четврте године владавине благочестивог и Христољубивог краља Милутина, за архиепископа Србског би изабран овај свети отац наш Јаков. Није познато где се родио, ни где се постригао, ни где је архијерејствовао пре избора за архиепископа. Обнављао је и подизао свете храмове у пределима Србске архиепископије, бринуо се о убогим и сиротима, невољнима и болеснима, старао (се) о монасима и свештеницима, а нарочито о великој лаври Студеничкој, и снабдевао је богослужбеним књигама и сасудима. Због учесталих напада Кумана, Бугара и Татара, седиште Србске архиепископије је (најкасније 1290. године) изместио из Жиче у Пећ, где је пренео и мошти свог предходника архиепископа Јевстатија I.

Чувао је целомудреност, држао праву веру и изобиловао добрим делима, цветао многосветлим врлинама, и украшен био кротошћу, смиреношћу и многим добротинствима. Последовао је својим предходницима у свему најбољем што виде код њих, и трудио се на умножењу богоданих таланата, хотећи да избегне осуду рђавог и лењивог слуге.^{*39} Неослабиво се подвизавао у свакој врлини, и усходио ка већем савршенству, часно и праведно проводећи живот, и добро ревнујући у многим подвизима, чувајући неповређеним хришћанско учење, и држећи неизмењивим црквене уставе, пребивајући у непоклебивом поуздању и доброј нади спасења.

Бродом Србске цркве управљао је шест година, и престабио се у Господу месеца фебруара, у 3-ћи дан, 1292. године.

Његовим светим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј и спаси нас. **А**мин.

Песма 7. Ирмос:

Тебе, који си у огњу младиће оросио, који о Богу говораху, * и у Дјеву се непорочну уселио, * Бога-Логоса славимо, побожно појућ(и): * Благословен [је] Бог отаца наших.

^{38*} светитељ Јевстатије I је био Србски архиепископ од 1279. г. до 4. јануара 1286. г.

^{39*} Мт. 25,14-30 (26); Лк. 19,12-27 (22).

Идѣмъ ѡзвѣстѣти хотѣи ѡдѣ во ѡдѣ жнвѣщѣ, * ѡ ѡвѣ прѣнесть бѣговѣстїе, * сѣмѣонъ вопїаше, со прѣрѣки лнхѣ: * блѣвѣнъ бѣ ѡцѣ нѣшнхъ.

Рѣда зѣмна ѡзбавлѣнѣ бѣ, * дѣже до ѡда прѣидетъ: * плѣннымъ же подѣстѣ вѣмъ ѡстѣвлѣнїе, * ѡ прѣзрѣнїе слѣпѣмъ, * ѡкѣ ѡ нѣмѣмъ вопїти: * блѣвѣнъ бѣ ѡтѣцѣ нѣшнхъ.

И твоѣ сѣце, неплѣнна, ѡрѣжїе прѣидетъ, * сѣмѣонъ вѣѣ прѣвозгласїи, * на крѣѣ зрѣнїи твоѣго сѣа, * сѣмѣонъ вопїемъ: * блѣвѣнъ бѣ ѡтѣцѣ нѣшнхъ.

Б-й. [Ірмосъ:

Ѡ ѡдѣн дошѣдше ѡтѣроцы, * въ вѣвлѣнѣ ѡногдѣ, * вѣрою трѣческою плѣмень пѣцннѣ попраша, поѡце: * ѡцѣвѣ вѣже, блѣвѣнъ сѣи.]

Ненѣсѣтнѣ мнѣ ѡ стѣртнѣ развѣвлѣмъ, * ѡвѣздобродѣтельствованнѣ ѡ вѣсѣмъ ѡсквернѣнѣ: * ѡкѣ, ѡѣ сѣе, * твоѣмнѣ мѣтѣмнѣ помѣгѣи, * ѡ кѣ цѣломъдрїю настѣвлѣнѣ мѣ.

Нензрѣченнѣ тѣннѣ хрѣтѣовѣхъ, * слѣжнѣтелю достѣхѣальнѣ, * ѡкѣ, ѡерѣрѣше вѣсѣсѣѣннѣ: * не прѣстѣи прѣпадалъ кѣ бѣѣ * ѡ ѡ нѣсѣ прѣлѣжнѣ молѣсѣ.

Ѡвнѣтѣснѣ неѣсѣннѣ достѣгѣ, ѡ тѣмъ сѣ лнкнѣ сѣѣхъ вѣселнѣсѣ, * ѡкѣ, сѣнѣтелю вѣсѣѣннѣ: * мѣтѣвеннѣ помнѣи ѡ не зѣвѣкѣи * дѣнь пѣмѣтнѣ тѣнѣ прѣзднѣющнхъ. **Бѣорѣенъ:**

Ѡвнѣднѣмѣхъ, прѣтѣкѣющнхъ тѣнѣ * [сѣ] вѣрою прѣвою ѡ лѣвѣѣю ѡнѣкрѣнною, * ѡ хѣвалѣ тѣнѣ прнѣсѣтѣ по вѣзмѣжнѣстнѣ: * молѣбннѣ глѣсы ѡѣслѣшнѣ, дѣѣ вѣлѣѣ.

Г-й. [Ірмосъ:

Рѣсѣдѣтѣльнѣ ѡѣвѣ пѣѣ * сѣдѣла ѡггѣлѣ прѣподѣбннѣмъ ѡтѣрокѣмъ, * хѣлдѣнѣ же ѡпѣлѣющѣе вѣлѣннѣ вѣжїе, * мѣчнѣтелѣ ѡѣвѣцѣа вопїти: * блѣвѣнъ сѣи, вѣже ѡтѣцѣ нѣшнхъ.]

Идем да известим Адама који у аду борави, * и Еви да донесем блавест; * Симеон клицаше, са пророцима ликујућ(и): * Благословен [je] Бог отаца наших.

Бог који је Избавитељ рода земаљског, * све до ада ће сић(и); * свим заробљенима даће опроштење, * и слепима вид, * као и немима да кличу: * Благословен [je] Бог отаца наших.

И кроз твоје срце ће, Нетакнута, мач проћ(и), * Симеон Богородици наговести, * када на крсту будеш гледала свог Сина, * Кома кличемо: * Благословен [je] Бог отаца наших.

Други. [Ирмос:

Дошав(ши) некада из Јудеје у Вавилон, * младићи вером у Тројицу * погасише пламен [y] пећи, певајућ(и): * Благословен (је)си, Боже отаца.]

Мени ненаситом и страстима витланом, * обезврилињеном и свом оскврњеном, * Јакове, оче свети; * твојим молитвама помажи, * и ка целомудрености ме упућуј.

Неизрецивих тајни Христових, * служитељу достојни хвале, * Јакове, јерарше свеосвештани; * не престај да припадаш (к) Богу, * и да се за нас приљежно молиш.

Обитељи небеске достигав(ши), * и тамо се са зборовима светих настанив(ши), * Јакове, светитељу свечасни; * молитвено помињи и не заборављај * оне који ти дан (с)помена празнују. **Богородичан:**

Ојађених, који Ти притичу * [с] вером правом и љубављу искреном, * и хвале Ти приносе према могућности, * молбене гласове услиши, Дјево Владичице.

Трећи. [Ирмос:

Анђео учини да [усијана] пећ * ороси свете младиће, * а заповест Божија која [с]пали Хајдејце, * мучитеља убеди да [с њима] кличе: * Благословен [je]си, Боже отаца наших.]

Отачког сабор(овањ)а си се удостојио, * и друштву њихову си се прибор(ој)ао, Јакове Богом из(а)брани; * пред Христом Богом стојећ(и) * и овако кличућ(и): * Благословен [je]си, Боже отаца наших.

Просветљењем си Божанским осијаван био, * и таму си неверја од народа твога одгонио, Јакове Богом просветљени; * причасником га невечерње Светлости чинећ(и) * и тако узвикујућ(и): * Благословен [je]си, Боже отаца наших. **Слава ...**

Анђелском подобно си живљење на земљи проводио, * и на небесима си плату достојну примио, Јакове Богом укрепљени; * са свима у подвигу просијалим ликујућ(и) * и благољепно попевајућ(и): * Благословен [je]си, Боже отаца наших. **И ... Празника:**

Обрадована Богодјевике и истинита Богородице, * која си на рукама Христа као Богодет(енц)е носила; * Ти си Симеоново и Анино пророштво у срце примила,⁴⁰ * и Бога си отаца наших зато благословила. **Катавасија:**

Тебе, који си у огњу младиће оросио, који о Богу говораху, * и у Дјеву се непорочну уселио, * Бога-Логоса славимо, побожно појућ(и): * Благословен [je] Бог отаца наших.

Песма 8. Ирмос:

Заједно у несносном огњу * побожни младићи стојаху; * и пламеном неповређени, * Божанску песму појаху: * Благосиљајте, сва дела Господња, Господа, * и преузносите [Га] у све векове.

Људи Израилови своју славу, Емануила, * гледајућ(и) [као] Дет(енц)е од Дјеве, * пред лицем Божанског ковчега, сада ликујте: * Благосиљајте, сва дела Господња, Господа, * и преузносите [Га] у све векове.

Гле, Симеона клицаше: * Овај ће бити знак спорења, * Он [који] је Бог и Дет(енц)е; * Њему, верни, узвикнимо: * Благосиљајте, сва дела Господња, Господа, * и преузносите [Га] у све векове.

Онај који је[сте] Живот, * Бог-Логос [(који се јавио) као] Дет(енц)е * биће пад(ање) непокорнима, * [а] подизање свима који [с] вером певају: * Благосиљајте, сва дела Господња, Господа, * и преузносите [Га] у све векове.

⁴⁰* Лк. 2,29-38.

Г-н. [Ірмосъ:

Црѣѣ нѣнаго, * ѣгоже поютъ вон ѡггльстїн, * хвалїте ѡ превозносите
во всѣ вѣки.

Поубымы ѡ славымы твою памать, * стїителю всеславые іакве,
* испросї оу гдѣ грѣхъвъ ѡпдценїе, * присножнвотїа полдченїе, *
ѡ црѣтвїа нѣнаго сподобленїе.

Ѡсловенїи всѣкнх ѡ скорбей ѡзбавитисѣ, * намъ наследїю твоемѣ,
* молнитисѣ первостїителю сербскїи іакве, * ты бо єси намъ
ѡзвѣстное оутвержденїе ѡ нешворїмое застѣпленїе.

Что ти воздамъ ѡ многнх бгдѣанїи твоихъ, * ѡ какъ
оукрасимъ ти памать, * бгоносне ѡче нашъ іакве, *
недоумѣваемъ, но ѡбаче ти вопїемъ: * помнїай насъ во стѣихъ ти
млтвахъ.

Ггорченъ:

Бражїею завистїю оунчиженное члвчеческое єстество * твою
брождшимсѣ, прїснодѣво, * на нѣсѣ преславыи воздвїжесѣ: * тѣмже,
тебѣ возвысительницѣ рѣда нашегѣ, * мы вѣрїи, согласно величаемъ.

Г-н. [Ірмосъ:

Изъ пламене преподобнымъ рѣсѣ источїлѣ єси, * ѡ прѣнаго жертвѣ
водою попалїлѣ єси: * всѣ во твориши, хрїтѣ, * токмо ѣже хотѣти, *
тѣ превозносимъ во всѣ вѣки.]

Гстїительскою ти добротю оукрашеннаѣ, єценноначальниче іакве, *
ѡ добродѣтели ти ѡ бгдѣанїи оудобреннаѣ: * црѣковъ людїи
твоихъ нынѣ * хрїтѣ бга превозносите въ всѣ вѣки.

Днїкъ архїерсїи сербскнхъ собранъ, первоїерарше іакве, * стїою ти
паматїю веселїтсѣ, * въ преставленїи дшѣ ти срѣтїаѣ: * тѣмже
црѣковъ твоѣ днѣсѣ * хрїтѣ гдѣ превозносите въ всѣ вѣки.

Слава:

Ирхїерейскими ти ѡсправленїи бгонаставлѣемаѣ, первостїителю
іакве, * ѡ оучительскими ти повченїи предѣпрежденнаѣ: *
стѣйшаѣ црѣковъ сербскаѣ вьнѣ * хрїтѣ влкъ превозносите въ всѣ
вѣки.

И нынѣ, праздника:

Други. [Ирмос:

Цара небескога, * кога [о]певају војске анђела, * хвалите и преуносите у све векове.]

Појцима и славитељима твога (с)помена, * светитељу свеславни Јакове, * измоли (к)од Господа грехова отпуштање, * вечног живота добијање, * и Царства небеског удостојавање.

Озлобљења svak[акв]их и невоља да се избавимо, * ми наслеђе твоје, * молимо ти се првосветитељу Србски Јакове, * јер ти си нам сигурно утврђење и необорива заштита.

Шта да ти узвратимо за многа добротинства твоја, * и како да ти украсимо (с)помен, * богоносни оче наш Јакове? * у недоумици смо, но ипак ти кличемо: * Помињи нас у светим ти молитвама.

Богородичан:

Ражијом завишћу унижена људска природа, * од Тебе Рођеним, Приснодјево, * на небеса се преславно уздиже; * стога Те(бе) Узвиситељку рода нашег, * ми верни, сагласно величамо.

Трећи. [Ирмос:

Из пламена си светима росу источио, * и жртву (си) праведникову [с] водом спалио; * јер све што хоћеш, Христе, [Ти] чиниш; * Тебе преуносимо у све век(ов)е.]

Светитељском ти лепотом украшена, свештеноначалнице Јакове, * и врлинама ти и добротинствима улепшана; * Црква народа твога сада * Христа Бога преуноси у све век(ов)е.

Лик архијереја Србских сабран(и), првојерарше Јакове, * светим ти (с)поменом се весели, * у престављењу ти душу среташу(и); * стога Црква твоја данас * Христа Господа преуноси у све век(ов)е.

Слава ...

Архијерејским ти управљањима добро вођена, првосветитељу Јакове, * и учитељским ти поукама предупређена; * најсветија Црква Србска вазда * Христа Владика преуноси у све век(ов)е.

И сада ... Празника:

Рлѣцѣ бѣѣ предѣсрѣцимъ, * ѣакѡ прѣвѣнїи сѹмевѡнъ и ѣнна иногда
во храмѣ: * во смиренїи къ ней иѣходѣще, * и прѣзднственима
пѣнїа поѹще, * и хрѣта, бѣомлѣнца ѣвльшася, превозносѣще во всѣхъ
вѣки.

Вачавѣїа:

Нестерпимомѣ ѡгню соединившеся, * бѣѡчїїа предстоѣще юноши: *
пламенемъ же неврѣжденн, * бжѣтвеннѹ пѣснь поѡхѣ: * блѣвїте, всѣхъ дѣла
гдѣна, гдѣа, * и превозносїте во всѣхъ вѣки.

[На ѡ-й пѣснї поѡмъ Чїтнѣйшѹ:]

Пѣснь ѡ. Ірмосъ:

Вз законѣ сѣни и писанїи ѡбразъ видимъ, вѣрнїи, * всѣхъ мѹжескїи
пѡлз, ложеи разверзѣа, сѣѣ бѣѣ: * тѣмъ перворожденное слово, ѡцѣ
безначальна, * сїа первородѣшася мѣрїю неискѹсомѹжнѡ, величѣемъ.

Иже древнимъ новорожденныхъ горлицыи сврѣгъ, * двѡнца же бѣше
птенецѣвъ, * въ нїхъже мѣсто бжѣтвенный старецъ, * и цѣломѹдренна
ѣнна прѣрѡчица * ѡ двѣи рожденномѣ и сїѣ ѣдинородномѣ ѡчѣ, * въ црѣковь
приносїмъ, сѣжлатъ величѣюще.

Воздѣа ѣи мнѣ, вопїаше сѹмевѡнъ, * сїсїенїа твоегѡ, хрѣтѣ,
радѡванїе, * воспрїимї твоегѡ сѣжїтѣла, сѣнїю прѣтрѹжденнаго, * нѡвыа
блѣгтїи сїеннопроповѣдника тѣйнаго, * во хваленїи величѣюща.

Сїеннолѣпнѡ исповѣдѣшеся ѣнна прѣрїцѣющїи, * цѣломѹдренна и
прѣбна и старїца * влѣцѣ въ црѣкви ѣвственинѡ: * бѣѣ же проповѣдающїи
всѣмъ сѣщымъ, величѣнїе.

Ѣ-й. [Ірмосъ:

Воистиннѣ бѣѣ тѣ исповѣдѣемъ, * сїсїеннїи тобою, дѣѡ чїтаа, * сѣ
безплѡтными лїки тѣ величѣюще.

Тѣга всѣкаа и печаль да мнѡидетъ насъ, * прївѣгѣющихъ подъ
ѡмофѡръ сїнїтельскїхъ млѣтѣвъ твоїхъ, * ѡче ѣакѡве прѣблѣженне: *
спѡдѡбнѣвїсѣ всѣхъ сѣбїхъ спрѣвѣкѣнїа * и къ бѣѣ ихъ прѣдстоѣнїа.

Владичицу Богородицу пред(у)сретнимо, * као праведни Симеон и Ана негда у храму; * у смирењу пред Њу излазећ(и), * и празнична певања појућ(и), * и Христа, који се [као] Богодет(енц)е јавио, преузносећ(и) у све век(ов)е. **Катавасија:**

Заједно у несносном огњу * побожни младићи стојаху; * и пламеном неповређени, * Божанску песму појаху: * Благосиљајте, сва дела Господња, Господа, * и преузносите [Га] у све векове.

[На 9-тој Песми певамо Часнију од ...]

Песма 9. Ирмос:

У сен(к)и Закона и [Светом] Писму [пра]слику гледамо, верни: * сваки мушки пород, који утробу отвори, да се [по]свети Богу: * зато прворођени Логос [од] Оца безпочетног, * Сина прворођеног [од] Матере неискусомужно, величамо.

Од давнине за новорођен[ч]е [се приноси] пар грлица, * или два голубића;⁴¹ * а сада уместо њих побожни старац * и целомудрена пророчица Ана * од Дјеве Рођеноме и Сину јединородном Очево * који се у храм доноси, служе величајућ(и).

Дао си ми, Христе, вапијаше Симеон, * радост спасења Твога; * прими Свога служитеља, сенком [Закона] (пре)оптерећеног, * [као] свештенотај[анстве]ног проповедника нове благодати, * који [Те] у хвали велича.

Свештенољепно (се) исповедаше Ана, * старица целомудрена и света, * проричућ(и) у храму отворено о Владики, * а Богородицу проповедајућ(и) [као] свега постојећег величање.

Други. [Ирмос:

Спасени Тобом, Дјево чиста, * исповедамо Те[бе] [као] истиниту Богородицу, * величајућ(и) Те с(а) безтелесним зборовима.

Ту га свака и жалост да мимоиђе нас, * који прибегавамо под омофор светитељских молитава твојих, * оче Јакове преблажени; * који си се удостојио пребивања са свима светима, * и стајања пред Богом са њима.

⁴¹* Лк. 2,23-24.

Ищѣа еди́но потре́бное дѣши́ своѣй, * на высотѣ́ смиренномѣ́рїа
Ивозше́лъ еси́, * и въ пространствѣ́а небѣ́снаа тѣ́акъ достѣ́глъ еси́, *
 Ѹ́че і́акъже нѣ́ошѣ́ственне: * и́дѣ́же стѣ́о и ѿ́тнѣ́о ра́дѣ́шнѣ́а, * и хрѣ́стѣ́у бѣ́у
 непрестѣ́ннѣ́о поѣ́ши.

Мо́щи твоѣ́ не ѡ́бръѣ́тѡшаа, * но ѡ́бѣ́че, дѡ́браа дѣ́ла
 твоѣ́ стѣ́остъ твоѡ́ ѡ́крывѣ́ютъ, * и мо́литвы твоѣ́ къ бѣ́у
 бѣ́гопрїе́млютъ, * Ѹ́че і́акъже пре́вѣ́щенне: * тѣ́мже съ́ дѣ́домъ вопїе́мъ: *
 дѣ́вѣ́нъ бѣ́а во стѣ́бѣ́хъ своѣ́хъ. **Бѣ́орѣ́ченъ:**

Очѣ́скнхъ похвѣ́лъ и́зраднѣ́йшнхъ * и пї́итї́йскнхъ плетѣ́нїй
 хрѣ́дожнѣ́йшнхъ, * ты́ сподѡ́бнѣ́лаа еси́, прїснодѣ́о бѣ́е: * но, прї́мнї
 і́акъ дѣ́ръ оубѡ́гїй * и сїе́ моѣ́ хрѣ́доѣ́ гѡ́гнѣ́нїе, * ѡ́ще и́ недостѡ́нно е́сть
 велї́чествѣ́а твоѣ́го.

Г-й. [І́рмосъ:

Бѣ́а члѣ́кѡмъ нево́змѡжнѣ́о вѣ́дѣ́ти, * на негѡ́же не смѣ́ютъ чї́ни
 ѡ́гнѣ́стїи взи́рати: * то́бою бо, всѣ́чѣ́аа, і́авнѣ́а члѣ́кѡмъ сло́во
 вопло́щенно, * е́гѡ́же велнча́юще, съ́ нѣ́ными вѡ́н, тѣ́а оубѣ́жѣ́емъ.]

Видѣ́нїемъ и́ дѣ́ланїемъ къ бѣ́у возвѣ́снѣ́ла, * жнѣ́тїе бѣ́гополѣ́чнѣ́о
 совер́шилъ еси́, * и возжелѣ́нннхъ бѣ́гъ напослѣ́докъ достѣ́глъ
 еси́: * и́же и́ намъ сподѡ́бнѣ́ннѣ́а, і́акъже всѣ́блѣ́женне, * мо́лї е́ди́наго
 бѣ́годѣ́вца.

Излї́анїемъ бѣ́гнїи и́ ѡ́дождѣ́нїемъ дѣ́а, * зѣ́млю се́рѣ́скѡю до́брѣ́ на́топїлъ
 еси́, * и ча́шею е́пїсѣ́пїа ѡ́вїльнѣ́о оубѡ́нѣ́а і́о еси́, * раздѣ́лаа всѣ́мъ,
 і́акъже пре́вогѣ́те, * і́аже [сѣ́тъ] потре́бнѣ́а и́ полѣ́знаа. **Слѡ́во:**

Мо́наше́скнмъ возде́ржанїемъ плѡтскѣ́а похѡтѣ́нїа оубрѡ́чїлъ еси́, *
 и́ до́бродѣ́тельннмъ во́схождѣ́нїемъ бѣ́годѣ́шїе оубрѡ́нѣ́а еси́: *
 оубно́жннхъ тѣ́акъ, і́акъже стѣ́бїше́, воспрїѣ́тїе дарѡ́внїй дѣ́овннхъ, * и
 бѣ́вѣ́ оубрѡ́чїаще на́строѣ́нїи бѣ́годѣ́новѣ́нннхъ. **И́ ны́нѣ́, пра́здннка:**

Ѧпѡ́щенїа съ́ мї́ромъ и́ бѣ́гопрїѣ́мѣ́тѣ́а, * и ты́, перво́стї́телю і́акъже,
 сподѡ́бнѣ́лаа еси́: * и зрѣ́нїа е́пїсѣ́пїа и́ свѣ́тлѡстїи ѡ́кровѣ́нїа: *
 тѣ́мже и́ ѡ́ насъ, ча́дѣ́хъ твоѣ́хъ, мо́лїа * бѣ́гнї намъ соприча́стннѡмъ
 тѣ́хъже дарѡ́внїй. **Вѣ́тавѣ́їа:**

Једино потребно иштућ(и) души својој,^{*42} * на висину си смиреноумља узишао, * и у пространства (си) небеска тако достигао, * оче Јакове небоходни; * где се свето и честито радујеш, * и Христу Богу непрестано појеш.

Мшти твоје досад се не пронађоше, * но ипак, добра дела твоја светост твоју откривају,^{*43} * и молитве се твоје пред Богом добро примају, * оче Јакове преосвештени; * зато с Давидом и кличемо: * Диван [je] Бог у светима Својим.^{*44} **Богородичан:**

Отачких похвала најизванреднијих * и песничких сплетова најумешнијих, * Ти си се удостојила, Приснодјево Богородице; * но, прими као дар убоги * и ово моје худо муцање, * иако је недостојно величанства Твога.

Трећи. [Ирмос:

Бога је људима немогуће видети, * и на њ не смеју [ни] чиновни анђелски (по)гледати; * а Тобом, Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени; * Њега величајућ(и), [ми] Те с небеским војскама, слаavimo [као] блажену.]

Риђењем и делањем (к) Богу се узвисив(ши), * живљење си благодобитно завршио, * и до жељених си блага на послетку стигао; * њих и ми да се удостојимо, Јакове свеблажени, * моли јединог Благодавца.

Изливањем благодати и (о)кишењем Духа, * земљу Србску си добро натопио, * и чашом си је спасења обилно нап(ој)ио; * разда[ва]јућ(и) свима, Јакове пребогати, * што је потребно и корисно. **Слава ...**

Мо нашким уздржањем телесне похоте си обуздао, * и врлинским усхођењем доброту душе си устројио; * умножив(ши) тако, Јакове најсветији, примање дарова духовних, * и постав(ши) зготов[ал]иште расположења богонадахнутих. **И сада ... Празника:**

Отпуштања с миром и богопримства, * и ти си се, првосветитељу Јакове, удостојио; * и гледања спасења и светлости откривења;^{*45} * стога се и за нас, чеда твоја, моли * да будемо сапричесници истих дарова. **Катавасија:**

^{42*} ср. Лк. 10,42.

^{43*} Мт. 5,16.

^{44*} Пс. 67,36а.

^{45*} ср. Лк. 2,29-32.

Въ законѣ сѣни ѿ писаній Образъ видимъ, вѣрнѣи, * всѣкъ мужескѣи полъ, ложенъ разверзѣнъ, сѣтъ бгѣ: * тѣмъ перворожденное слово, оца безначальна, * сѣна первородѣщаго мѣрїю ненесомужнѣ, величѣемъ.

Свѣтїленъ, гласъ 5:

Го всѣмъ бжїимъ свѣтонѡсцы * во свѣтѣ лица г҃го предстоѡ: * первосѣтителю ѿ просвѣтителю іакѡве, * поминѣи ѿ насъ, чѣдъ твоихъ, * славащихъ тѣ свѣтозарнѣю пѣматъ. **Гласъ, гласъ тѡже:**

Днѣсь сѣтѣиша патрїархїа сѣрбскаго свѣтлѡ красїтѣа, * ѿ свѣтлостми двѣ прѣзднства блистѣтѣа: * сѣтѣнїа прїснодѣи ѿ влѣцы, * ѿ прѣставленїа іакѡва, архїеѣпа сѣрбскаго: * ѿ! да ѿ мы ѡмрачѣни тѣмъ просвѣтїмѣа, * ѿ бгѣгодни свѣтодавцѣ бѣдемъ. **И нѣтъ, прѣздника. Самопѡ:**

Дхѡмъ во сѣтїлци прѣдѣвѣ старецъ, * на рѣки воспрїѣтъ закона влѣкъ, вопїѡ: * нынѣ содѣзъ мѡ плотскїхъ разрѣшнѣ, * іакѡже рѣкъ сѣи, ѿ мїромъ: * видѣхъ во очїма ѡкровѣнїе іазыкъвъ * ѿ ілю спсѣнїе.

На хвалїтѣхъ: стїхїры, на 5:

Прѣздника 5, гласъ 5.

Пѡ: Далъ сѣи знаменїе:

Законъ, ѿже въ писанїи, * ѿполнѣа члѣколѡбецъ, * въ црковѣ нынѣ прїносїтѣа, * ѿ сего прїемлетъ старыми рѣками сѣмѡнъ старецъ: * нынѣ ѡпѣцѣши мѡ, вопїѡ, ко ѡномъ бж҃енствѣ: * видѣхъ во тѡ днѣсь плѡтїю мѣртвенною ѡбложѣннаго, * животѡмъ гдѣтѣюща, * ѿ смѣртїю влѣстѣюща.

Гвѣтъ во ѡкровѣнїе іазыкъвъ * іавїлѣ сѣи, гдѣи, * на ѡблѣцѣ сѣдѡ легцѣ, * снѣце правды, * закона сѣнѡвное ѿполнѣа, * ѿ начало ѿзѡвлѣа нѡвыа блг҃ти. * тѣмъ тѡ видѣвъ сѣмѡнъ, взывѣше: * ѿзъ ѿстѣнїа мѡ разрѣшнѣ, * іакѡ видѣхъ тѡ днѣсь.

Нѣдръ родїтѣла не ѡлѣча бж҃тѡмъ, * воплѡцѣа, іакѡже ѿзѡвлѣа сѣи, * ѡбѣтѣми держїмъ прїснодѣи, * на рѣки подѣлѣа сѣи бгѡпрїѣмца сѣмѡна, * рѣкою твоѣю держѣи всѣчскаа: * тѣмъже нынѣ ѡпѣцѣши мѡ, * радостнѡ взывѣше, * въ мїрѣ раѡ твоѣго, * іакѡ видѣхъ тѡ, влѣко.

У сен(к)и Закона и [Светом] Писму [пра]слику гледамо, верни: * сваки мушки пород, који утробу отвори, да се [по]свети Богу: * зато прворођени Логос [од] Оца безпочетног, * Сина прворођеног [од] Матере неискусомужно, величамо.

Свјетилан, глас 6:

Га свим Божијим светлосцима * у светлости лица Његова предстојећ(и); * првосветитељу и просветитељу Јакове, * помињи и нас, чеда твоја, * која ти славе светлозарни (с)помен.

Слава ... глас исти:

Данас се најсветија Патријаршија Србска светло краси, * и светлостима се два празника блиста: * Сретења Приснодјеве и Владичице, * и престављења Јакова, архиепископа Србског; * о! да би се и ми [п]омрачени њима просвет(л)или, * и благоугодни Светлодавцу били.

И сада ... Празника. Самоподобан:

Духом [вођен] у Светилишту се појави старац, * [и] на руке узе Господ[ар]а Законâ, кличућ(и): * „Сада ме у миру разреши (с)веза телесних, * као што си рекао, * јер видех [својим] очима [Оног који је] Откривење незнабожцима * и Спасење Израилу“.

На Хвалите ... стихире, на 6:

3 Празника, глас 4.

Подобан: Дао си знамење ...

Закон у [Светом] Писму * испуњавајућ(и) Човекољубац, * у цркву се сада доноси, * и прима Га у стар[ачк]е руке Симеон старац; * „Сада ме отпушташ“, вапијућ(и), „у оно блаженство, * јер видех данас у смртно тело оденутог, * Тебе који животом господариш, * и смрћу владаш“.

[Као] светлост за откривење незнабожцима, * јавио си се, Господе, * на облаку лаком седећ(и); * [као] Сунце правде, сенку Закона испуњавајућ(и); * и [као] Почетак, нову благодат најављујућ(и). * Зато, угледав(ши) Те Симеон, клицаше: * „Од трулежи ме разреши, * јер Те данас видех“.

[Од] недара Родитеља божанством се ниси одвојио, * оваплотив(ши) се као што си изволео; * [и] у наручју Приснодјеве [си био] држан, * [и] на руке Богопримца Симеона предан, * Ти који руком Својом све држиш. * Стога „Сада отпушташ“, * радосно [он] клицаше, * „у миру мене слугу Твога, * јер Те видех, Владико“.

Сѣдмѣтѣла ꙗ, гласъ ѿ.

По: Прѣвнѣ Очѣ:

Первосѣдмѣтѣлю, Очѣ іаковѣ, * житіѣ своѣ цѣннолюбіи провождѣлъ єси, * таковъ временнымъ вѣчноѣ исплѣлъ: * архіерей чтенъ вѣки своегѡ бѣвъ, * люди твоѣ на пажитехъ животнохъ оупаеши єси: * бгомудрымъ словесы твоими ко спасенію ихъ ѡкормилъ, * и бгоданною ти блггтїю ихъ наставилъ: * къ премірнымъ пребылъ * и со стѣми вдомилъ, * оусерднѡ молшнелъ ѡ всѣхъ насъ, бгоблженне.

Первоіерарше, Очѣ іаковѣ, * со Оческими и іераршескими лики * бга вседержителю во вѣки воспѣвалъ, * любовію же своєю ѡ насъ не ѡтѣпѣлъ: * наслѣдію своегѡ, къ празнствѣ ти собраннаго, вѣнѣ воспоминѣлъ, * и ѡ волкъвъ душегубныхъ сохранѣи: * во ѡградѣ цртва нѣнаго вводѣ є, * и ѡ родѣ своемъ непрестаннѡ молѣлъ, бгомудре.

Первопрѣтольниче, Очѣ іаковѣ, * блгодшени и чистосрченъ сынъ, * мысль бгораченіемъ вперѣлъ и плоть постомъ оудрчалъ, * любовь неліцемѣрнѡ имѣлъ и вѣрѣ неколебимѡ соблюдалъ, * ѡ земныхъ къ небеснымъ престѣвилъ єси, * и въ лики бгпрославленныхъ водворилъ єси: * съ нѣми всегда ѡ партвѣ своѣй молѣлъ, бгодхновенне. **Слава, гласъ ѿ:**

Добродѣтелей твоихъ, іаковѣ бгомудре, * исправленію просвѣтїша срдца вѣрныхъ: * кто во слыша твоѣ смиреніе, ѡ не оудивителъ; * ѣже во всемъ терпѣніе, ѡ не оумилителъ; * кротость и незлобіе, ѡ не чѣдителъ; * къ скорбѣщимъ и бѣдствѣющимъ вспоможеніе, ѡ не порекнѣтѣ; * къ монашествовающимъ блгоѣ попеченіе, ѡ не поздравитѣ; * къ мірствѣющимъ доброѣ воспитаніе, * ѡ не возблгодаритѣ бга; * свѣтїльника намъ тѣлѣ поставльша, * и первоіерарха намъ помѣзавша. * того молї, іаковѣ приснопамѣтне, * помїловатнелъ душамъ нашимъ.

И нынѣ, празника, гласъ тѡйже:

На рѣкахъ старческихъ во днешній дѣнь, * іакѡ на колесницѣ херувїмствѣи, * восклонителъ блгонзвѣливый, хртѣ бже: * и насъ поющихъ тѣлѣ, стрпѣи мѣчнѣтельства призываемый изваки * и єси, іакѡ члѣвѣколюбецъ.

3 светитеља, глас 5.

Подобан: Преподобни оче ...

Првосветитељу, оче Јакове, * живот свој свештенољепно си проводио, * тако [при]временим вечно искупљујућ(и); * архијереј частан Владике свога бив(ши), * народ свој си на пашњацама живоносним напасао; * богомудрим речима својим ка спасењу га крманећ(и), * и даном ти од Бога благодаћу настављајућ(и); * (к) надсветским се прибив(ши) * и са светима се удомив(ши), * усрдно се молиш за све нас, богоблажени.

Првојерарше, оче Јакове, * са отачким и јерарашким ликовима * Бога Сведржитеља у век(ов)е опевајућ(и), * а љубављу својом од нас не одступајућ(и); * наслеђа се свога, на празништво ти сабраног, једнако сећај, * и од вукова душегубних чувај; * у ограду Царства небеског га уводећ(и), * и за [на]род се свој непрестано молећ(и), богомудри.

Првопрестолниче, оче Јакове, * добродушан и чистоср(да)чан будућ(и), * мисао богочежњом окриљујућ(и) и тело постом укроћавајућ(и); * љубав нелицемерну имајућ(и) и веру не(по)колебиву држећ(и), * од земаљског си се у небеско престадио, * и (међ)у зборове се Богопрослављених удворио; * с њима се свагда за паству своју молећ(и), богонадахнути. **Слава ... глас 6:**

Рлина твојих, Јакове богомудри, * управљања просвет(л)ише срца верних; * јер ко чу [за] твоје смирење, а да се не задиви? * [за] трпљење у свему, а да се не умили? * [за] кротост и незлобивост, а да се не чуди? * [за] (при)помоћ немољним и бедним, а да не поревнује? * [за] монахе добро старање, а да не поздрави? * [за] мирјане добро васпитање, а да не узблагодари Богу? * који нам те [за] светилник постави, * и [за] првојерарха нам помаза. * Њега моли, Јакове незаборавни, * да се смилује душама нашим.

И сада ... Празника, глас исти:

Христе Боже, који си у данашњи дан, * благо(из)волео да се носиш на рукама старачким, * као на колесници херувимској; * и нас који Те [о]певамо и призивамо, * избави [од] мучења страсти[ма], * и спаси [нас] као човекољубив.

Глаголѡвіе великое, ѣктенїи и ѡпѡстѣ.

НА ЛІТУРГІИ.

Бл҃женна ѡ канѡна прѣздника, пѣснь радѡваѡ:

и ѡ двѣ канѡна ст҃ителѡ:

а-гѡ пѣснь г-ѡ, и б-гѡ пѣснь д-ѡ.

Прокіменѣ прѣздника [пѣснь вѣщѣ], гласѣ г:

Величитѣ дѡша моѡ гдѡ, * и возрадоваеѡ дѡхѣ моѡ ѡ бж҃ѣ сп҃сѣ моѡмѣ.

Прокіменѣ ст҃ителѡ, гласѣ д:

Оустѣ моѡ возглаголютѣ премѣрѡстѣ, * и подчѣніе ср҃ца моегѡ радѡмѣ.

Ст҃іхѣ: Оублѣшите сѡ, вси ѡзѡбѣцы, * вѣдшіте, вси живѡщїи по
вселѣннѣи.

[Ѧплѣ прѣздника: ко ѣврѣемѣ, зачѣло тѣи [главѣ д,д - д].]

[Ѧплѣ ст҃ителѡ: ко ѣврѣемѣ, зачѣло тѣи [главѣ д,кв - и,д].]

Ѧллинадїа прѣздника, гласѣ и:

Ныне ѡпѡщѣеши раба твоегѡ, вѣко, * по гл҃голѣ твоемѣ, сѣ мїромѣ.

Ѧллинадїа ст҃ителѡ, гласѣ б:

Ст҃іхѣ: Оустѣ прѣнагѡ подчѣтеѡ премѣрѡсти, * и ѡзѡбѣкѣ ѣгѡ
возглаголетѣ сѡдѣ.

Ст҃іхѣ: Законѣ бг҃а ѣгѡ всѣ ср҃цѣ ѣгѡ, * и не заплѣтеѡ стѡпы ѣгѡ.

[Ст҃ѡе ѣвѣліе прѣздника: ѡ лѡкѣ, зачѣло д и и [главѣ б,кв-м].]

Ст҃ѡе ѣвѣліе ст҃ителѡ: ѡ іѡанна, зачѣло лѣ, ѡ полѣ [главѣ і,а-д].]

Славословље велико, јектеније и отпуст.

НА ЛИТУРГИЈИ.

Блажен(ств)а од Канона Празника песма по реду;

и од два Канонā светитеља:

Првог песма 3-ћа, и другог пема 6-та.*⁴⁶

Прокимен Празника [Песма Богородице], глас 3:

Велича душа моја Господа, * и обрадова се дух мој Богу,
Спас[итељ]у моме.*⁴⁷

Прокимен светитеља, глас 4:

Уста ће моја говорити премудрост, * и поука срца мога разум.*⁴⁸

Почујте ово сви народи, * [по]слушајте сви који живите по
васељени.*⁴⁹

[Апостол Празника: Јеврејима, зач. 316 [гл. 7,7-17].]

Апостол светитеља: Јеврејима, зач. 318 [гл. 7,26-28; 8,1-7].

Алилуја Празника, глас 8:

Сада отпушташ у миру слугу свога, Владико, * по речи својој.*⁵⁰

Алилуја светитеља, глас 2:

Стих: Уста праведникâ поучаваће премудрости, * и језик његов
говориће суд.*⁵¹

Стих: Закон Бога његовог је у срцу његову, * и неће се спотаћи
стопе његове.*⁵²

[Св. Јеванђеље Празника: од Луке, зач. 7 и 8 [гл. 2,22-40].]

Св. Јеванђеље светитеља: од Јована, зач. 35 од пола [гл. 10,1-9].

^{46*} Блажен(ств)а певамо на 12: 4 Празника из редовне (4.) песме, 4 из 3. Песме 1. Канона светитеља [са ирмосом, а без богородич(а)на], и 4 из 6. Песме 2. Канона светитеља [без ирмосâ, а са богородич(а)ном]; а ако нећеш, онда на 8 (како је уобичајеније): 4 Празника из редовне (4.) песме, и 4 из 6. Песме (1. Или) 2. Канона светитеља [без ирмосâ, а са богородич(а)ном].

^{47*} Лк. 1,46-47.

^{48*} Пс. 48,4.

^{49*} Пс. 48,2.

^{50*} Лк. 2,29.

^{51*} Пс. 36,30.

^{52*} Пс. 36,31.

Прича́стєнъ прѣзника:

Ча́шѣ спѣсѣніа прїимѹ * ѡ ѡма гдѣне призовѹ.

Прича́стєнъ сѣи́телѣ:

Въ пѣмѣтъ вѣчнѣю бѣдетѣ прѣвникѣ, * ѡ слѹха сла не оубоитѣ.

Дѣстѣііе:

Первосѣи́телю іакѡве, прїимѣ сїє оубо́гоє молѣніє, *

ѣже ти приношѹ ѡ родѣ твоѣмѣ.

Конѣцъ дѣлѹ, слава ѡ хвала бгѹ!

Фреска Србских архиепископа: Арсеније I, Јаков, Јевстатије I и Сава II (Пећска патријаршија, нартекс, источни брод, 4. травеј, источни зид).

Причастен Празника:

Чашу спасења прихватићу, * и име Господње призваћу.*⁵³

Причастен светитеља:

У спомену вечном биће праведник, * од зла гласа неће се уплашити.*⁵⁴

Двостих:

Првосветитељу Јакове, прими ово убого молење, *

које ти приносим за [на]род твој.

Крај делу, слава и хвала Богу!*⁵⁵

Детаљ исте фреске: архиепископ Јаков.

⁵³* Пс. 115,4.

⁵⁴* Пс. 111,6 и 7.

⁵⁵* Служба завршена на Оданије Благовести 8. апр. 2020. г. Финална редакција урађена од. 10. до 13. апр. 2020. г.

